

รายงานผลการติดตามการดำเนินงานของ ทส. ที่สอดคล้องกับข้อมติของสมัชชาสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ สมัยที่ 1-6

Item 5 of the provisional agenda

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>1. UNEP/EA.7/6 - Progress in the implementation of resolution 5/8 on science-policy panel to contribute further to the sound management of chemicals and waste and to prevent pollution</p> <p>สรุปสาระสำคัญจากรายงานเกี่ยวกับข้อมติ 5/8</p> <ul style="list-style-type: none"> • เพื่อจัดตั้งคณะกรรมการวิทยาศาสตร์-นโยบายว่าด้วยการจัดการ สารเคมี ของเสีย และมลพิษ อย่างรอบด้านและปลอดภัย • มีการตั้ง คณะทำงานเฉพาะกิจ (Ad hoc open-ended working group) ในปี 2565 เพื่อจัดทำข้อเสนอสำหรับการจัดตั้งคณะกรรมการดังกล่าว โดยมีเป้าหมายแล้วเสร็จภายในปี 2567 • สมัชชาฯ มอบหมายให้ ผู้อำนวยการบริหาร UNEP: <ul style="list-style-type: none"> ○ ประสานงานกับสำนักงานเลขาธิการความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม ○ ประสานงานกับหน่วยงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง 	<p>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</p> <p>1. การจัดประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ UNEP ได้จัดประชุม OEWG รวม 3 ครั้ง (บางครั้งแบ่งเป็น 2 ช่วง) ระหว่างปี 2022-2025 พร้อมจัดตั้งสำนักงานเลขานุการเฉพาะกิจ สนับสนุนด้วยเอกสารกว่า 70 ฉบับใน 6 ภาษา และดำเนินกิจกรรมสนับสนุนการเจรจาอย่างต่อเนื่อง WHO มีบทบาทร่วมในการให้คำปรึกษา การจัดทำเอกสาร และการเตรียมการประชุม โดยเฉพาะในด้านการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p> <p>2. การจัดประชุมระหว่างรัฐบาล หลังจาก OEWG จัดทำข้อเสนอเสร็จ UNEP ได้จัดประชุมระหว่างรัฐบาล (วันที่ 20 มิ.ย. 2568) ซึ่งมีมติเห็นชอบการจัดตั้งคณะกรรมการวิทยาศาสตร์-นโยบายระหว่างรัฐบาลว่าด้วยสารเคมี ของเสีย และมลพิษ และยังได้เห็นชอบข้อเสนอแนะต่อที่ประชุมเต็มคณะ รวมถึงการบริหารจัดการในช่วงเปลี่ยนผ่าน เช่น การจัดตั้งสำนักงานเลขานุการชั่วคราว การจัดการประชุมสมัยแรก และการขอรับเงินสนับสนุนแบบสมัครใจ</p> <p>3. ความร่วมมือกับองค์กรและกลไกระหว่างประเทศ UNEP ได้ทำงานร่วมกับหน่วยงานต่างประเทศ เช่น IPCC, IPBES, อนุสัญญาบาเซล-รอตเตอร์ดัม-สตอกโฮล์ม, อนุสัญญามินามาตะ, พิธีสารมอนทรีออล และคณะกรรมการทรัพยากร</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ประเทศไทย โดยกรมควบคุมมลพิษ มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการจัดตั้งคณะกรรมการวิทยาศาสตร์-นโยบาย (Science-Policy Panel: SPP) ภายใต้ข้อมติ UNEA 5/8 ทั้งในฐานะเจ้าภาพและผู้มีส่วนร่วมในระดับนานาชาติ โดยได้ร่วมกับสำนักงานกลางด้านสิ่งแวดล้อมแห่งสมาพันธ์รัฐสวิส (FOEN) และโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) จัดการประชุมออนไลน์หัวข้อ "On the road to UNEA-5.2: Establishing a Science-Policy Panel (SPP) for Chemicals, Waste and Pollution" เมื่อวันที่ 2 ธันวาคม 2564 เพื่อเผยแพร่ผลการศึกษาของ UNEP และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดตั้งกลไกเชื่อมโยงวิทยาศาสตร์กับนโยบายด้านสารเคมี ของเสีย และมลพิษ • นอกจากนี้ กรมควบคุมมลพิษยังมีบทบาทอย่างแข็งขันในการเข้าร่วมการประชุมของคณะทำงานเฉพาะกิจ (Ad-hoc Open-ended Working Group: OEWG) ทั้งในรูปแบบออนไลน์และการประชุมภาคสนาม โดยเข้าร่วม OEWG-1.1 เมื่อวันที่ 6 ตุลาคม 2565 เพื่อรับทราบกรอบการดำเนินงานและ

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<ul style="list-style-type: none"> ○ จัดการประชุมของคณะทำงานเฉพาะกิจ ○ เชิญ WHO มีบทบาทร่วมดำเนินงาน ○ จัดประชุมระหว่างรัฐบาลเพื่อพิจารณาข้อเสนอและการจัดตั้งคณะกรรมการ ● UNEP ต้อง: <ul style="list-style-type: none"> ○ รายงานผลการดำเนินงานต่อสมัชชาฯ อย่างต่อเนื่อง ○ จัดตั้ง สำนักงานเลขานุการ เพื่อสนับสนุนการทำงานของคณะทำงานเฉพาะกิจ ○ จัดทำ รายงานวิเคราะห์และสรุป เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา 	<p>ระหว่างประเทศ ทั้งในการประชุม, การแบ่งปันประสบการณ์ และการตรวจสอบเอกสาร เพื่อให้มั่นใจว่ากระบวนการจัดตั้งคณะกรรมการใหม่จะไม่ซ้ำซ้อนกับกลไกเดิม และสามารถเสริมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>4. การประชุมระดับภูมิภาค การสื่อสาร และการสร้างความตระหนักรู้</p> <p>UNEP ได้จัดประชุมระดับภูมิภาค การสัมมนาออนไลน์ รวม 22 ครั้ง และกิจกรรมพบกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อให้ข้อมูลเตรียมความพร้อมก่อนการประชุม OEWG และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในระดับภูมิภาค โดยมีการสนับสนุนด้านเอกสารและการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง</p> <p><u>บทเรียนที่ได้รับ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตั้งแต่ต้นทาง ช่วยส่งเสริมการเจรจาที่ครอบคลุมและใช้ข้อมูลอย่างเหมาะสม ● การได้รับงบประมาณเพิ่มเติมอย่างเพียงพอและทันเวลา มีความสำคัญต่อการสนับสนุนกระบวนการระหว่างรัฐบาล ● การจัดปรึกษาหารืออย่างไม่เป็นทางการและในระดับภูมิภาค มีบทบาทสำคัญในการลดความขัดแย้งและสร้างฉันทามติ <p><u>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● แสดงความยินดีต่อความสำเร็จของ OEWG และการจัดตั้งคณะกรรมการวิทยาศาสตร์-นโยบาย 	<p>ร่วมพิจารณาแต่งตั้งประธานและกฏระเบียบการประชุม รวมถึงเป็นเจ้าภาพร่วมจัดการประชุม OEWG-1.2 ระหว่างวันที่ 30 มกราคม – 3 กุมภาพันธ์ 2566 ณ สำนักงานภูมิภาคสหประชาชาติ ประจำประเทศไทย เพื่อหารือเนื้อหาสำคัญของข้อมติ UNEA 5/8 เช่น โครงสร้าง หน้าที่ และขอบเขตของ SPP และกำหนดทิศทางการประชุมในระยะต่อไป</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยยังคงมีบทบาทอย่างต่อเนื่องในการประชุม OEWG ระดับนานาชาติ ได้แก่ OEWG-2 ที่ประเทศเคนยา (ธันวาคม 2566), OEWG-3 ที่สวีตเซอร์แลนด์ (มิถุนายน 2567) และ OEWG-3.2 ที่อูรุกวัย (มิถุนายน 2568) เพื่อร่วมพิจารณารายละเอียด รูปแบบ องค์ประกอบ และแนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการวิทยาศาสตร์-นโยบายระหว่างรัฐบาล โดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการจัดการสารเคมีและของเสียอย่างปลอดภัย มีประสิทธิภาพ และเพื่อป้องกันมลพิษอย่างยั่งยืนในระดับโลก <p><u>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● กรมควบคุมมลพิษ มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการจัดตั้งคณะกรรมการวิทยาศาสตร์-นโยบาย (Science-Policy Panel: SPP) ภายใต้ข้อมติ UNEA 5/8 ซึ่ง

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<ul style="list-style-type: none"> • สนับสนุนให้ประเทศสมาชิกและรัฐผู้สังเกตการณ์เข้าร่วมเป็นสมาชิกในที่ประชุมเต็มคณะ • เชิญชวนให้ร่วมสนับสนุนทางการเงินแบบสมัครใจต่อ UNEP เพื่อใช้ในช่องเปลี่ยนผ่านของคณะกรรมการ • ขอให้องค์กรระหว่างประเทศและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณามติการจัดตั้งคณะกรรมการฯ และสนับสนุนตามบทบาท 	<p>สอดคล้องกับความก้าวหน้าและกรอบการดำเนินงานที่ UNEP ได้จัดขึ้นตามข้อมติ UNEA โดยกรมควบคุมมลพิษไม่เพียงแต่เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสำคัญร่วมกับหน่วยงานระหว่างประเทศ เช่น FOEN และ UNEP เท่านั้น แต่ยังมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการประชุมคณะทำงานเฉพาะกิจ (OEWG) หลายครั้ง ทั้งในระดับออนไลน์และภาคสนาม เพื่อหารือและกำหนดทิศทางการจัดตั้งคณะกรรมการฯ และขอบเขตการดำเนินงานในระยะต่อไป</p> <ul style="list-style-type: none"> • การมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องของประเทศไทยในเวที OEWG ระดับนานาชาติ เช่น ที่ประเทศเคนยา สวิตเซอร์แลนด์ และอูรุกวัย สะท้อนถึงความสอดคล้องกับบทบาทของ UNEP ที่ดำเนินงานร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ เพื่อให้การจัดตั้งคณะกรรมการวิทยาศาสตร์-นโยบายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและไม่ซ้ำซ้อนกับกลไกที่มีอยู่เดิม • นอกจากนี้ กรมควบคุมมลพิษยังได้ร่วมมือสนับสนุนการสื่อสารและสร้างความตระหนักรู้ในระดับภูมิภาค ผ่านการจัดประชุมและกิจกรรมร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเตรียมความพร้อมและส่งเสริมการมีส่วนร่วมตามข้อเสนอของ UNEP ที่เน้นความสำคัญของการรวมข้อมูลและความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนในการเจรจา

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<ul style="list-style-type: none"> • โดยรวมแล้ว การดำเนินงานของกรมควบคุมมลพิษประเทศไทยเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามระดับโลกที่ UNEP นำโดยการจัดตั้งคณะกรรมการวิทยาศาสตร์-นโยบาย ซึ่งมุ่งเน้นการจัดการสารเคมีของเสีย และมลพิษอย่างปลอดภัยและยั่งยืน การมีส่วนร่วมของประเทศไทยจึงเป็นการสะท้อนเจตนากรณีในการสนับสนุนการบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมระดับสากลและแสดงให้เห็นถึงความพร้อมในการทำงานร่วมกับพันธมิตรระหว่างประเทศตามกรอบข้อมติ UNEA
<p>2. UNEP/EA. 7/7 Progress in the implementation of resolution 6/1 on circularity of a resilient, low-carbon sugar cane agro-industry</p> <p>ตามข้อมติที่ 6/1 เรื่องเศรษฐกิจหมุนเวียนในอุตสาหกรรมอ้อยที่ยืดหยุ่นและลดการปล่อยก๊าซคาร์บอน สมัชชาสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEA) ได้มอบหมายให้ UNEP ร่วมมือกับประเทศสมาชิก หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น โครงการ 10 ปี เพื่อส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน (10YFP) และองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) เพื่อเก็บข้อมูลและวิเคราะห์แนวทางเศรษฐกิจ</p>	<p><u>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</u></p> <p>UNEP ได้จัดทำแผนปฏิบัติงานเพื่อสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนในภาคอ้อยและพืชอื่น ๆ โดยในช่วงหลังปี 2567 ได้มีการปรับแผน เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ โดยหันมาใช้วิธีจัดสัมมนาออนไลน์และจัดตั้งคลังข้อมูลแทนกิจกรรมภาคสนามหรือกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเต็มรูปแบบ</p> <p>1. การส่งเสริมการหารือและการขับเคลื่อนแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียน</p> <p>จัดสัมมนาออนไลน์ 3 ครั้ง เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนในภาคเกษตร โดยเน้นกรณีศึกษาเกี่ยวกับอ้อย และการจัดการพลาสติกในภาคเกษตร สรุปสาระสำคัญจากการประชุม ได้แก่ ความจำเป็นของนโยบายเชิงวิทยาศาสตร์ การจัดการกับความต้องการน้ำตาลที่เพิ่มขึ้น ความสำคัญของมิติทาง</p>	<ul style="list-style-type: none"> • กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีแนวทางขับเคลื่อนภาคเกษตรด้วย BCG Model ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1) การนำความรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการทำการเกษตรสมัยใหม่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ยกระดับคุณภาพ มาตรฐานให้กับสินค้าเกษตร การใช้ประโยชน์จากฐานความหลากหลายทางชีวภาพในการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง 2) การใช้ทรัพยากรทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด รวมถึงการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ช่วยลดปัญหาด้านมลพิษ ลดขยะหรือของเสียในฟาร์มให้เป็นศูนย์ 3) การทำการเกษตรอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม ใช้ทรัพยากรทางการเกษตรอย่าง

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>หมุนเวียนในอุตสาหกรรมอ้อยและพืชอื่น ๆ ภายใต้ข้อจำกัดของทรัพยากรที่มีอยู่</p> <p>นอกจากนี้ UNEA ยังขอให้ UNEP รายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานนี้ ในการประชุม UNEA ครั้งที่ 7</p> <p>รายงานนี้จึงเป็นการสรุปความคืบหน้าของงานตามคำสั่งในข้อมติ 6/1</p>	<p>เพศในการออกแบบระบบ และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในห่วงโซ่คุณค่า</p> <p>2. การรวบรวมและเผยแพร่กรณีศึกษา</p> <p>10YFP ได้เปิดรับกรณีศึกษาจากรัฐสมาชิก และจัดตั้งคลังข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนในภาคอ้อยและพืชอื่น ๆ โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และการนำแนวปฏิบัติไปใช้จริง</p> <p>3. กิจกรรมสนับสนุนจาก UNEP</p> <p>UNEP ยังดำเนินกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น จัดทำชุดข้อมูลเบื้องต้นให้กับทีมของสหประชาชาติในแต่ละประเทศ, รวมทั้งข้อเศรษฐกิจหมุนเวียนในกลยุทธ์ One UNEP, จัดเวทีเสวนาในบราซิล และบรรจุประเด็นอุตสาหกรรมอ้อยในโครงการจ้างงานสีเขียวในคิวบา</p> <p><u>บทเรียนที่ได้รับ</u></p> <p>UNEP พบว่าการขาดแคลนทรัพยากรเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการดำเนินงาน แม้จะจัดสรรงบประมาณเริ่มต้นได้บางส่วนแล้ว ขณะที่การมีส่วนร่วมของรัฐสมาชิกในด้านการส่งกรณีศึกษาต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ทำให้การรวบรวมข้อมูลและการแบ่งปันความรู้ยังมีข้อจำกัด</p> <p><u>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</u></p> <p>UNEA ควรพิจารณาเชิญชวนให้รัฐสมาชิกส่งกรณีศึกษาเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างฐานข้อมูลการใช้เศรษฐกิจหมุนเวียนในภาคเกษตร รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรสำหรับการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะในพืชที่มีผลกระทบสูง เช่น อ้อย ผ่านวิธี</p>	<p>เหมาะสมและคุ้มค่ารวมทั้งใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างรายได้สู่ชุมชนและยกระดับความเป็นอยู่ของเกษตรกรในชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ภาครัฐได้วางแนวทางการบริหารจัดการการแก้ไขปัญหาล้อยถูกกลบเผาให้เข้มข้นยิ่งขึ้นเพื่อดูแลและรักษาสิ่งแวดล้อม รวมถึงสร้างอุตสาหกรรมสีเขียวที่มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน โดยวางกลยุทธ์การดำเนินงานเพื่อบริหารจัดการอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีบริหารจัดการในไร้อ้อยอย่างครบวงจร (Smart Farming) ตั้งแต่การเตรียมพื้นที่ การปลูก ตลอดจนการขนส่งและการจัดการวัสดุเหลือทิ้งของอ้อย และลดการเผาใบอ้อยเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ ภาครัฐได้ออกมาตรการและกลไกส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ มาตรการแก้ไขปัญหาล้อยไฟไหม้ Green standard (สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย) Carbon footprint (อบก.) และ Carbon credit ในตลาด T-VER (อบก.) สำหรับภาคการเงินในประเทศไทย ธ.ก.ส. และกองทุนอ้อยและน้ำตาลทรายมีการให้สินเชื่อดอกเบี้ยพิเศษเพื่อบริหารจัดการแหล่งน้ำและซื้อรถตัดอ้อยเพื่อแก้ไขปัญหาเผาอ้อย <p><u>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</u></p>

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	LCA และการประเมินบริการระบบนิเวศ เพื่อสนับสนุนนโยบายภาคเกษตรที่ยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีแนวทางขับเคลื่อนภาคเกษตรด้วยโมเดล BCG ที่มุ่งเน้นการพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ผ่านการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า รวมถึงการจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรเพื่อลดมลพิษและสร้างมูลค่าเพิ่ม นอกจากนี้ยังมีมาตรการบริหารจัดการอ้อยและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมโดยเน้นการลดการเผาอ้อย และส่งเสริมกลไกสนับสนุนทางการเงินและเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้อง ● การดำเนินงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์สอดคล้องและเชื่อมโยงกับกรอบการดำเนินงานของ UNEP ภายใต้ UNEA ที่ได้จัดสัมมนาและส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนในภาคเกษตร โดยเฉพาะในภาคอ้อย ซึ่งมีการแลกเปลี่ยนความรู้และรวบรวมกรณีศึกษาเพื่อส่งเสริมแนวทางปฏิบัติที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ ● ทั้งนี้ UNEP ยังสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนในภาคอ้อย และเน้นความสำคัญของการมีส่วนร่วมจากรัฐสมาชิก รวมถึงการพัฒนาเครื่องมือวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม เช่น การประเมินวงจรชีวิต

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<p>สินค้า (LCA) เพื่อสนับสนุนการวางนโยบายที่ยั่งยืนในภาคเกษตร</p> <ul style="list-style-type: none"> • โดยสรุป การดำเนินงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงมีความสอดคล้องกับกรอบการส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียนของ UNEP ที่มุ่งเน้นการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน ลดมลพิษ และพัฒนาเกษตรกรรมสีเขียวอย่างครบวงจร เพื่อขับเคลื่อนภาคเกษตรไทยสู่ความยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในระดับสากล
<p>3. UNEP/EA. 7/8 Progress in the implementation of resolution 6/3 on enhancing the role and viability of regional forums of environment ministers and United Nations Environment Programme regional offices in achieving multilateral cooperation in tackling environmental challenges</p> <p>รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ 6/3 ของสมัชชาสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEA) ซึ่งมีเป้าหมายช่วยเสริมสร้างบทบาทและความยั่งยืนของเวทีระดับภูมิภาคของรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อม และ</p>	<p><u>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</u></p> <p>1. การดำเนินการตามมติ 6/3</p> <p>UNEP ได้จัดสรรงบประมาณจากกองทุนสิ่งแวดล้อมและว่าจ้างที่ปรึกษาเพื่อศึกษาบทบาทและความยั่งยืนของเวทีรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาค ได้แก่ เวทีในแอฟริกา (AMCEN), เอเชียแปซิฟิก (AP Forum) และลาตินอเมริกาและแคริบเบียน (LAC Forum) โดยใช้วิธีวิเคราะห์เอกสารและสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง รายงานฉบับสมบูรณ์ (UNEP/EA.7/INF/8) ให้ข้อมูลเกี่ยวกับพันธกิจ โครงสร้าง ผลลัพธ์ กลไกการมีส่วนร่วม และการระดมทรัพยากรของแต่ละเวที พร้อมการเปรียบเทียบข้ามภูมิภาค</p> <p>2. ตัวอย่างความสำเร็จในระดับภูมิภาค</p> <p>แต่ละเวทีที่มีผลงานเด่น เช่น AMCEN ในแอฟริกามีการฟื้นฟูอนุสัญญาอนุภูมิภาคและอาบิจาน รวมถึงการจัดทำโครงการ AGSP และรายงาน Africa Environment Outlook สำหรับเอเชีย</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ในการประชุมระดับรัฐมนตรีและเจ้าหน้าที่อาวุโสด้านสิ่งแวดล้อมภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก สมัยที่ 6 ณ เมืองนาดี สาธารณรัฐฟีจี ระหว่างวันที่ 26 – 29 สิงหาคม 2568 ประเทศไทยได้แสดงบทบาทอย่างชัดเจนในฐานะประเทศที่ให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมระดับโลก ผ่านการแถลงท่าทีและนโยบายในหลากหลายมิติ ทั้งด้านมลพิษอากาศ ความร่วมมือข้ามพรมแดน การส่งเสริมเศรษฐกิจสีเขียว และการบรรลุเป้าหมายความยั่งยืนตามกรอบสากล • ภายในเวทีรัฐมนตรี ผู้แทนจากประเทศไทยได้เน้นย้ำถึงความมุ่งมั่นในการดำเนินมาตรการเพื่อลดฝุ่นละอองขนาดเล็ก PM2.5 และการควบคุมมลพิษข้ามแดน ผ่านความร่วมมือกับอาเซียนและพันธมิตรภายใต้ Climate and Clean Air Coalition (CCAC) พร้อมกันนี้ ยังผลักดันการนำโมเดลเศรษฐกิจ BCG (Bio-

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>สำนักงานระดับภูมิภาคของ UNEP เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม</p> <p>ในข้อมติดังกล่าว สมัชชาสิ่งแวดล้อมได้ขอให้ผู้อำนวยการบริหาร UNEP จัดทำรายงานเกี่ยวกับบทบาทและความยั่งยืนของเวทีระดับภูมิภาคเหล่านี้ ในการช่วยเร่งการทำงานร่วมกันระหว่างประเทศเพื่อแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมสำคัญ ๆ โดยให้ทำงานนี้ตามทรัพยากรที่มี และร่วมปรึกษาหารือกับพันธมิตรและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปข้อค้นพบส่งให้คณะกรรมการผู้แทนถาวร (CPR) และสมัชชาสิ่งแวดล้อมในการประชุม UNEA 7</p>	<p>แปซิฟิก มีการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียน การจัดการมลพิษข้ามพรมแดน และการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนในภูมิภาคลาตินอเมริกาและแคริบเบียน มีการรับรองแผนฟื้นฟูระบบนิเวศ จัดตั้งกลุ่มทำงาน 13 กลุ่ม และสนับสนุนการดำเนินการตามข้อตกลง Escazú</p> <p>3. บทบาทเชิงกลยุทธ์ของเวทีระดับภูมิภาค เวทีระดับภูมิภาคมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนกลยุทธ์ระยะกลาง (MTS) และแผนปฏิบัติการ (PoW) ของ UNEP โดยเป็นช่องทางเชื่อมโยงการเจรจาระดับโลกกับบริบทระดับภูมิภาค และส่งเสริมการเตรียมความพร้อมของประเทศสมาชิกสำหรับการประชุมด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาด้านสิ่งแวดล้อมพหุภาคี (MEAs)</p> <p>4. ความท้าทายที่พบ เวทีระดับภูมิภาคยังเผชิญกับอุปสรรคหลายประการ เช่น ข้อจำกัดด้านงบประมาณ ความไม่ต่อเนื่องระหว่างการจัดตั้งเงินนโยบายและการดำเนินงานจริง ขีดความสามารถของเลขาธิการเวทีที่จำกัด การเชื่อมโยงกับ UNEA ที่ยังไม่แน่นแฟ้น และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ยังไม่ครอบคลุม</p> <p>5. โอกาสในการพัฒนา ยังมีโอกาสสำคัญในการต่อยอดบทบาทของเวทีเหล่านี้ เช่น การเปลี่ยนคำมั่นทางการเมืองให้เป็นโครงการรูปธรรม การสร้างกลไกเชื่อมโยงกับ UNEA ให้ชัดเจน การระดมทรัพยากรผ่านพันธมิตร การเสริมศักยภาพของสำนักงานภูมิภาค และการขยาย</p>	<p>Circular-Green Economy) มาใช้เป็นแนวทางหลักในการพัฒนาอย่างยั่งยืน ซึ่งรวมถึงการลดขยะพลาสติก การส่งเสริมนวัตกรรมสีเขียว และการพัฒนากฎหมายสำคัญด้านการจัดการของเสีย เช่น ร่าง พ.ร.บ. บรรจุกฎหมายอย่างยั่งยืน และการจัดการซากผลิตภัณฑ์อิเล็กทรอนิกส์</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยยังได้แสดงท่าทีสนับสนุนร่างปฏิญญาระดับรัฐมนตรีของ UNEA-7 โดยเสนอให้ร่างดังกล่าวมุ่งเน้นแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อผลักดันให้ข้อมติของ UNEA เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างแท้จริง พร้อมทั้งเรียกร้องให้มีการเร่งรัดการดำเนินงานตามพันธกรณีระหว่างประเทศ ตลอดจนการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภูมิภาคและการสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในด้านการถ่ายทอดเทคโนโลยี การเสริมสร้างขีดความสามารถ และการจัดหาเงินทุนภายใต้กรอบเป้าหมาย New Collective Quantified Goal on Climate Finance (NCQG) ● ในช่วง Ministerial Dialogue หัวข้อ “Advancing sustainable solutions for a resilient planet in Asia and the Pacific” ประเทศไทยยังได้ตอกย้ำความตั้งใจในการขับเคลื่อนนโยบายสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ผ่านเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 30-40% ภายในปี 2030 การบรรลุความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี 2050 และ

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>การมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงการส่งเสริมความร่วมมือข้ามภูมิภาคและการประชุมประสานงานอย่างสม่ำเสมอ</p> <p><u>บทเรียนที่ได้รับ</u></p> <p>ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นพ้องกันว่า เวทีรัฐมนตรีระดับภูมิภาคมีบทบาทสำคัญในการสร้างความชอบธรรมและการมีส่วนร่วมในระดับนโยบาย โดยสามารถส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ รายงานยังเน้นถึงความสำคัญของการแลกเปลี่ยนความรู้ระหว่างภูมิภาค และการรวบรวมบทเรียนจากทั้งความสำเร็จและอุปสรรค เพื่อสนับสนุนการวางแผนและการดำเนินงานในอนาคต</p> <p><u>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</u></p> <p>รับทราบรายงานความก้าวหน้าและบทเรียนจากการดำเนินงานตามมติ 6/3 พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะเชิงกลยุทธ์ในการเสริมสร้างบทบาทของเวทีระดับภูมิภาคให้มีความเชื่อมโยงและสนับสนุนกลยุทธ์ของ UNEP มากยิ่งขึ้น รวมถึงสนับสนุนให้ภาคส่วนต่าง ๆ จัดสรรทรัพยากรเพื่อส่งเสริมความยั่งยืนและประสิทธิภาพของเวทีเหล่านี้อย่างต่อเนื่อง</p>	<p>การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2065 โดยใช้แนวทาง Nature-based Solutions (NbS) การจัดการพื้นที่คุ้มครอง และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดตามทรัพยากรธรรมชาติ นอกจากนี้ ยังได้เชิญชวนประชาคมโลกให้ร่วมมือในด้านเงินทุน เทคโนโลยี และศักยภาพ เพื่อรับมือกับวิกฤตสิ่งแวดล้อมร่วมกัน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ในการประชุมระดับเจ้าหน้าที่อาวุโส ประเทศไทยได้หารือทวิภาคีกับ UNEP โดยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในหลายประเด็น ทั้งการดำเนินงานภายใต้ CCAC การจัดทำแผนปฏิบัติการ POPs ตามอนุสัญญาสตอกโฮล์ม และการติดตามมลสารปรอทภายใต้อนุสัญญามินามาตะ ประเทศไทยยังเน้นการประยุกต์ใช้ NbS ในการจัดการทรัพยากรน้ำ และร่วมแลกเปลี่ยนเชิงเทคนิคกับ UNEP เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศ ● UNEP ได้แสดงความขอบคุณต่อรัฐบาลไทยในการเป็นที่ตั้งของสำนักงานภูมิภาค พร้อมยืนยันสนับสนุนประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ทั้งในรูปแบบเงินสนับสนุนประจำปี และความร่วมมือด้านนโยบายและเทคโนโลยี โดยเฉพาะในด้านคุณภาพอากาศ ความร่วมมือกับสถาบันในภูมิภาค และการดำเนินงานภายใต้เครือข่าย EANET

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<p>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ภายใต้บริบทของความพยายามในการยกระดับกลไกความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระดับภูมิภาค สาระสำคัญของมติ 6/3 ที่ได้รับการขับเคลื่อนโดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ได้สะท้อนถึงความตั้งใจในการเสริมบทบาทของเวทีระดับภูมิภาค ไม่ว่าจะเป็นในแอฟริกา ลาตินอเมริกา หรือเอเชียแปซิฟิก ให้มีศักยภาพมากยิ่งขึ้นในการเชื่อมโยงการเจรจาระดับโลกกับบริบทเฉพาะของแต่ละพื้นที่ ● ในทิศทางเดียวกัน ประเทศไทยได้แสดงบทบาทอย่างเด่นชัดในเวทีรัฐมนตรีด้านสิ่งแวดล้อมภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก (AP Forum) ครั้งที่ 6 ณ เมืองนาดี ประเทศฟีจี โดยใช้อาณาบริบทของเวทีนี้เป็นกลไกในการส่งผ่านนโยบาย สิ่งแวดล้อมระดับชาติไปสู่เวทีสากล ทั้งในแง่การแสดงผลงาน การเสนอแนวปฏิบัติ และการเรียกร้องความร่วมมือในประเด็นเร่งด่วนระดับโลก เช่น การลดฝุ่น PM2.5 การควบคุมมลพิษข้ามพรมแดน ตลอดจนการลดก๊าซเรือนกระจกตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ในระดับสากล ● สิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจน คือ เวที AP Forum ไม่ได้เป็นเพียงพื้นที่หารือเชิงนโยบาย แต่เป็นกลไกที่ประเทศไทยใช้เพื่อ “เปลี่ยนคำมั่นทางการเมืองให้เป็น

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<p>การดำเนินงานที่จับต้องได้” ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในรายงานการดำเนินการตามมติ 6/3 ของ UNEP ที่เรียกร้องให้เวทีระดับภูมิภาคมีพลังมากขึ้นในฐานะตัวเชื่อมระหว่างระดับนโยบายกับการปฏิบัติในพื้นที่จริง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยเองได้เสนอแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นการขับเคลื่อนโมเดล BCG เพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน การจัดทำร่างกฎหมายด้านการจัดการขยะและสารเคมีอันตราย หรือการส่งเสริมนวัตกรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งทั้งหมดนี้สะท้อนถึงเจตนารมณ์ในการขับเคลื่อนสิ่งแวดล้อมโดยยึดหลักวิทยาศาสตร์ควบคู่กับนโยบาย ● นอกจากนี้ การที่ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการหารือกับ UNEP ทั้งในระดับทวิภาคีและระดับภูมิภาค เช่น การแลกเปลี่ยนเชิงเทคนิคด้านการจัดการทรัพยากรน้ำด้วย Nature-based Solutions (NbS) และการติดตามมลสารอย่าง POPs และปรอท ยังเป็นตัวช่วยของการส่งเสริม “การแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ” ตามที่ UNEP ให้ความสำคัญในการดำเนินตามมติ 6/3 ● แม้รายงานใน A จะชี้ถึงความท้าทายหลายประการของเวทีระดับภูมิภาค ทั้งเรื่องงบประมาณ การมีส่วนร่วมที่จำกัด และความเชื่อมโยงกับ UNEA ที่ยังไม่แน่นแฟ้น แต่กรณีของประเทศไทยได้แสดงให้เห็น

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		เห็นว่า หากมีเจตจำนงที่เข้มแข็งและกลไกที่ชัดเจน เวทีเหล่านี้สามารถกลายเป็นช่องทางสำคัญในการยกระดับนโยบายสิ่งแวดล้อมจากระดับประเทศไปสู่ระดับโลกได้อย่างแท้จริง
<p>4. UNEP/EA. 7/9 Progress in the implementation of resolution 6/4 on promoting synergies, cooperation or collaboration for national implementation of multilateral environmental agreements and other relevant environmental instruments. / Progress in the implementation of resolution 6/6 on fostering national action to address global environmental challenges through increased cooperation between the United Nations Environment Assembly, the United Nations Environment Programme and multilateral environmental agreements</p> <p>รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสรุปความคืบหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ 6/4 และ 6/6 ของสมัชชาสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEA) ซึ่งดำเนินการโดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่ง</p>	<p>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</p> <p>1. ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของรายงาน รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอความคืบหน้าในการดำเนินการตามข้อมติ 6/4 และ 6/6 ของสมัชชาสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEA) โดยมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานข้อตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม (MEAs) ให้มีความสอดคล้องและมีประสิทธิภาพ ผ่านการสร้าง synergies ความร่วมมือระหว่างประเทศ และการสนับสนุนระดับชาติ รวมถึงการเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)</p> <p>2. การสร้าง synergies ผ่าน “กระบวนการเบิร์น (Bern Process)” UNEP ดำเนินการขับเคลื่อนความร่วมมือระหว่างอนุสัญญาต่าง ๆ ผ่านกระบวนการเบิร์น โดยเฉพาะเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติตามกรอบความหลากหลายทางชีวภาพโลก คุณหมิง-มอนทรีออล (KM-GBF) กิจกรรมหลักประกอบด้วยการจัดเวิร์กช็อประดับนานาชาติ การรวบรวมแนวปฏิบัติที่ดี และการจัดทำแผนที่เป้าหมายร่วมระหว่าง MEAs เพื่อส่งเสริมการบูรณาการ</p>	<p>● ข้อมติเป็นประโยชน์ เนื่องจากประเทศไทยเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของการประสานงานระหว่าง UNEP และสำนักเลขาธิการของข้อตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม (MEAs) ต่างๆ ซึ่งจะเป็นกลไกการลดความขัดแย้งที่สำคัญและลดภาระของประเทศที่มีทรัพยากรจำกัดในการดำเนินการแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเน้นย้ำให้ UNEP แสดงบทบาทสำคัญในการแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการระหว่างสำนักเลขาธิการของ MEAs ในทุกระดับ และเสริมสร้างการประสานความเชื่อมโยงระหว่างข้อมูลเชิงวิทยาศาสตร์เพื่อใช้ในการกำหนดนโยบายซึ่งจะเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนสำคัญสู่ความสำเร็จในการดำเนินงานตาม MEAs และโดยที่ประเทศไทยเป็นที่ตั้งของสำนักงาน UNEP ประจำภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก จึงมีความพร้อมที่จะสนับสนุนกิจกรรมการส่งเสริมการดำเนินการด้านสิ่งแวดล้อมระดับโลกของ UNEP ต่อไป</p>

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>สหประชาชาติ (UNEP) ทั้งสองข้อมติมีเป้าหมายดังนี้:</p> <ul style="list-style-type: none"> ข้อมติ 6/4: สนับสนุนให้ประเทศต่าง ๆ ร่วมมือกันและทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในการนำข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมหลายฝ่าย (MEAs) ไปใช้ในประเทศ ข้อมติ 6/6: ส่งเสริมให้เกิดการทำงานร่วมกันมากขึ้นระหว่าง UNEA, UNEP และ MEAs เพื่อช่วยประเทศต่าง ๆ รับมือกับปัญหาระดับโลก <p>ในข้อมติ 6/4 สมัชชาฯ ได้ขอให้ผู้อำนวยการบริหารของ UNEP ดำเนินงานดังนี้:</p> <ul style="list-style-type: none"> ช่วยสนับสนุนประเทศสมาชิกให้ทำงานร่วมกันมากขึ้น เมื่อมีคำขอ รวบรวมและเผยแพร่ตัวอย่างแนวทางที่ดีเรื่องราวความสำเร็จ และบทเรียนที่ได้ผ่านช่องทางต่าง ๆ ทั้งในระดับภูมิภาคและโลก รายงานความคืบหน้าให้สมัชชาสิ่งแวดล้อมทราบในงานประชุม UNEA ครั้งที่ 7 <p>ในข้อมติ 6/6 สมัชชาฯ ขอให้ผู้อำนวยการบริหาร UNEP ดำเนินงานในเรื่องต่อไปนี้:</p>	<p>3. การรวบรวมแนวปฏิบัติที่ดี และกรณีศึกษา UNEP ได้ดำเนินการวิเคราะห์โครงการ 133 โครงการย้อนหลัง 10 ปี เพื่อระบุแนวปฏิบัติที่ส่งเสริม synergies ระหว่าง MEAs โดยร่วมมือกับศูนย์ UNEP-WCMC และจัดทำเอกสารข้อมูลสำหรับการประชุม UNEA-7 ซึ่งเน้นการสนับสนุนรัฐสมาชิกในการบูรณาการและปรับใช้ MEAs อย่างเป็นระบบ</p> <p>4. กรณีตัวอย่างในเอเชียแปซิฟิก ร่วมกับ ESCAP, ADB และรัฐบาลญี่ปุ่น UNEP ได้จัดทำรายงาน “Asia-Pacific Synergy Report” เพื่อแสดงกรณีตัวอย่างในภูมิภาค และสนับสนุนการผนวกแนวคิดการบูรณาการสิ่งแวดล้อมเข้ากับนโยบายระดับประเทศ โดยมีกำหนดเปิดตัวในปี 2026</p> <p>5. การเสริมสร้างศักยภาพระดับประเทศ UNEP ดำเนินโครงการฝึกอบรมและเวิร์กช็อประดับภูมิภาคและอนุภูมิภาคอย่างต่อเนื่อง ทั้งในแอฟริกา แคริบเบียน เอเชียกลาง และแปซิฟิก เพื่อส่งเสริมการดำเนินงาน MEAs โดยเน้นการใช้แนวทางแบบบูรณาการ สิทธิมนุษยชน และหลักนิติธรรม ผ่านการสนับสนุนด้านกฎหมายและการกำกับดูแลสิ่งแวดล้อม</p> <p>6. โครงการกฎหมายสิ่งแวดล้อมมอนเตวิเดโอ ภายใต้โครงการ Montevideo Programme UNEP ได้ให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ 31 ประเทศ พร้อมจัดทำคู่มือกฎหมายคุณภาพอากาศ และฝึกอบรมนักกฎหมายในภูมิภาคต่าง ๆ โดยเน้นการเชื่อมโยง MEAs กับกฎหมายระดับชาติ</p>	

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<ul style="list-style-type: none"> • พัฒนาและส่งเสริมโครงการฝึกอบรมของ UNEP เพื่อช่วยให้การใช้ MEAs ในระดับชาติและภูมิภาคมีประสิทธิภาพมากขึ้น • วิเคราะห์กรณีศึกษาและรวบรวมบทเรียนจากการทำงานร่วมกันในระดับประเทศ • สร้างความร่วมมือกับทีมประเทศของสหประชาชาติ (UNCT) และช่วยให้ทีมนี้ นำ MEAs มารวมในงานของพวกเขา • ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศสมาชิกในการหาวิธีทำงานร่วมกันในเรื่องการรายงานตาม MEAs • ระดมทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการทำงานตามข้อมติดังกล่าว • รายงานความคืบหน้าของ UNEP ในการสนับสนุนการใช้ MEAs ในระดับชาติ และการดำเนินงานตามข้อมติ 6/6 	<p>รวมถึงการสร้างเครื่องมือสนับสนุน เช่น LEAP Toolkit เพื่อการบูรณาการเรื่องภูมิภาคในกฎหมายสิ่งแวดล้อม</p> <p>7. การสนับสนุนการรายงานภายใต้ MEAs</p> <p>UNEP ใช้เครื่องมือ เช่น InforMEA, DaRT และ UNEP-LEAP เพื่อช่วยประเทศสมาชิกในการรวบรวมข้อมูลและรายงานตามพันธกรณีของ MEAs โดยได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการในหลายภูมิภาค เพื่อสนับสนุนการจัดทำ NBSAPs ให้สอดคล้องกับ KM-GBF และเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการรายงาน</p> <p>8. การส่งเสริมความร่วมมือระดับประเทศและภูมิภาค</p> <p>UNEP ดำเนินความร่วมมือกับรัฐมนตรีสิ่งแวดล้อมในภูมิภาคต่างๆ เช่น ละตินอเมริกา เพื่อหารือเกี่ยวกับอุปสรรคและโอกาสในการบูรณาการ MEAs ในระดับชาติ โดยอิงจากบทเรียนจากกระบวนการเบิร์น ซึ่งช่วยเสริมสร้างกลไกประสานงานข้ามประเด็นและข้ามอนุสัญญา</p> <p>บทเรียนที่ได้รับ</p> <p>UNEP ยืนยันว่าไม่มีแนวทางเดียวที่เหมาะสมกับทุกประเทศ การดำเนินงานต้องอิงตามบริบทและความต้องการเฉพาะของแต่ละประเทศ การมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ และการใช้แนวทางแบบทั้งรัฐบาล (whole-of-government) และทั้งสังคม (whole-of-society) ถือเป็นหัวใจสำคัญในการดำเนิน MEAs อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p><u>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</u></p>	

- 1. การส่งเสริมการแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดี**
 ที่ประชุม UNEA สนับสนุนให้ประเทศสมาชิกส่งกรณีศึกษา เครื่องมือ และบทเรียนที่แสดงถึงความร่วมมือหรือความ สอดคล้องในการดำเนินงานตามอนุสัญญาระหว่างประเทศใน ระดับชาติ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับกรอบคูนหมิง-มอนทรีออล (KM-GBF) และกรอบความร่วมมือด้านสารเคมีระดับโลก (GFC) เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมทั้งจากภาครัฐและภาคประชาสังคม และต่อยอดจากเอกสารและเครื่องมือที่ UNEP และฝ่าย เลขาธิการ MEAs ได้พัฒนาไว้แล้ว
- 2. การขยายผลแนวปฏิบัติร่วมกับระบบ UN**
 ประเทศสมาชิก UNEP และฝ่ายเลขาธิการ MEAs ควรร่วมกัน ขยายผลการดำเนินงานแนวปฏิบัติที่ดีผ่านความร่วมมือกับระบบ พัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UN Development System) โดย เน้นการบูรณาการ MEAs เข้าสู่กระบวนการวางแผนพัฒนาที่ ยั่งยืน และการจัดทำโปรแกรมของ UN โดยใช้ประโยชน์จาก ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในด้านความหลากหลายทาง ชีวภาพและมลพิษ
- 3. การสานต่อและขยายกระบวนการเบิร์น**
 UNEP ได้รับการเชิญชวนให้ดำเนินการสนับสนุนกระบวนการ เบิร์น (Bern Process) อย่างต่อเนื่อง และมองหาโอกาสในการ ขยายการดำเนินงานในระดับประเทศ รวมถึงสร้างความร่วมมือ ใหม่นับหน่วยงานและพันธมิตรอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของ การประสานงานระหว่าง MEAs
- 4. การจัดทำรายงานเชิงลึกเกี่ยวกับโอกาสใหม่**

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>UNEP และฝ่ายเลขาธิการ MEAs ควรร่วมกันระบุโอกาสความร่วมมือที่มีความสำคัญ โดยมีพื้นฐานจากวิทยาศาสตร์และเฉพาะเจาะจงตามภาคส่วน เพื่อจัดทำรายงานเฉพาะ ซึ่งสามารถเสนอในการประชุม UNEA-8 เพื่อช่วยให้เกิดการดำเนินงานที่มีเป้าหมายชัดเจนและตรงกับความต้องการของแต่ละภาคส่วน</p> <p>5. การพัฒนา InforMEA ให้เป็นแพลตฟอร์มกลาง UNEP ควรส่งเสริมและพัฒนา InforMEA ให้เป็นแพลตฟอร์มกลางในการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศ การแลกเปลี่ยนความรู้ และการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตาม MEAs รวมถึงการรวบรวมและเผยแพร่แนวปฏิบัติที่ดี เครื่องมือ และบทเรียนความสำเร็จ</p> <p>6. การจัดกิจกรรม “วันความร่วมมือ MEA” ขอให้ประธานของคณะกรรมการบริหาร MEAs จัดกิจกรรม “MEA Cooperation Day” อย่างต่อเนื่อง โดยได้รับการสนับสนุนจาก UNEP และ Environmental Management Group (EMG) เพื่อสร้างเวทีความร่วมมือระหว่างภาคส่วน และขับเคลื่อนผลกระทบเชิงบวกต่อการดำเนินงานของ MEAs ภายใต้ระบบของสหประชาชาติ</p> <p>7. การบรรจุเรื่องความร่วมมือในมติของ MEAs ประเทศสมาชิกที่เป็นภาคีของ MEAs ควรส่งเสริมให้มีการบรรจุเรื่องความร่วมมือและความสอดคล้องในการดำเนินงานระดับชาติ ลงในมติของคณะกรรมการบริหารที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดผลในเชิงนโยบายอย่างเป็นรูปธรรม</p>	

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>8. การเพิ่มขีดความสามารถของ UNEP เชิญชวนผู้อำนวยการบริหารของ UNEP พิจารณาวิธีเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรในการประสานงานกับฝ่ายเลขาธิการ MEAs โดยเฉพาะในบทบาทการเป็นผู้ดูแลตัวชี้วัด SDG 17.14.1 (ด้านความสอดคล้องของนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน) และใช้บทบาทในฐานะหน่วยงานของ GEF, พิธีสารมอนทรีออล และกองทุนภูมิอากาศเขียว (GCF) เพื่อส่งเสริมการบูรณาการ MEAs</p> <p>9. การสนับสนุนจากภาคส่วนต่าง ๆ สุดท้าย UNEA ขอเชิญรัฐบาล ภาคเอกชน มูลนิธิ และองค์กรอื่น ๆ ให้การสนับสนุนงานของ UNEP ด้านความร่วมมือและความสอดคล้องในการดำเนินงาน MEAs ในระดับชาติ ทั้งในรูปแบบการดำเนินงานและการสนับสนุนทางการเงินโดยสมัครใจ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินงานอย่างยั่งยืน</p>	
<p>5. UNEP/EA. 7/10 Progress in the implementation of resolution 6/5 on environmental aspects of minerals and metals</p> <p>รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยผู้อำนวยการบริหารของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) เพื่อรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินการตาม ข้อมติ 6/5 ว่าด้วย ประเด็นสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับแร่ธาตุและโลหะ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมการจัดการแร่ธาตุและโลหะอย่างยั่งยืน โดย UNEP ได้รับมอบหมายให้จัดตั้ง</p>	<p><u>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</u></p> <p>1. การจัดตั้งศูนย์ความรู้ดิจิทัล</p> <p>UNEP ได้วางรากฐานในการออกแบบและพัฒนาศูนย์ความรู้ดิจิทัลเกี่ยวกับแร่ธาตุและโลหะ โดยมีเป้าหมายเป็นแหล่งรวบรวมแนวปฏิบัติที่ดี เครื่องมือ และข้อมูลเชิงวิชาการ เพื่อสนับสนุนรัฐสมาชิก ผ่านการสำรวจความคิดเห็นจาก 72 หน่วยงานและจัดสัมมนาออนไลน์ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผลจากกระบวนการนี้ทำให้ศูนย์ฯ ได้รับการออกแบบร่วมกับพันธมิตร GGKP ครอบคลุมเนื้อหา 7 ด้าน เช่น นโยบาย, tailings, การฟื้นฟูเหมือง และการทำเหมืองทราย คาดว่าจะ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยได้ปรับปรุงกฎหมายหลักด้านการบริหารจัดการแร่โดยประกาศใช้พระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. 2560 ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 29 สิงหาคม 2560 โดยมีสาระสำคัญคือ การจัดตั้งคณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ เพื่อกำหนดนโยบายในการใช้ทรัพยากรแร่อย่างยั่งยืน และการจัดทำยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ● นอกจากนี้ ประเทศไทยได้พัฒนาหลักเกณฑ์การจำแนกทรัพยากรแร่และกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง ภายใต้กรอบแนวทางที่เรียกว่า TMFC

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>ศูนย์ความรู้ดิจิทัล พัฒนากิจกรรมสร้างศักยภาพ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างรัฐสมาชิก และสร้างความร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและนานาชาติที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>เปิดตัวก่อนการประชุม UNEA 7 และมีแผนบูรณาการ AI ในปี 2026</p> <p>2. การพัฒนากิจกรรมสร้างศักยภาพ UNEP ได้ดำเนินกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพผ่านการผลิตเครื่องมือวิเคราะห์ เช่น SCP-HAT, รายงานคณะกรรมการทรัพยากรระหว่างประเทศ และจัดเวิร์กช็อปเชิงลึกเกี่ยวกับประเด็น ESG, การทำเหมืองทองขนาดเล็ก และการปิดเหมืองอย่างยั่งยืน โดยมีตัวอย่างการดำเนินงานในแซมเบีย แอฟริกาใต้ มาดากัสการ์ และการมีส่วนร่วมของ UNEP ในเวทีสำคัญ เช่น Indaba 2025 และ World Circular Economy Forum 2025 เพื่อขับเคลื่อนการทำเหมืองอย่างรับผิดชอบ</p> <p>3. การสนับสนุนความร่วมมือระหว่างรัฐสมาชิก UNEP ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศผ่านกลไกอย่างกลุ่ม G7, G20, และภาคีอนุสัญญาามินามาตะ รวมถึงสนับสนุนกิจกรรมสร้างศักยภาพ เช่น การจัดสัมมนา G7 เรื่องเศรษฐกิจหมุนเวียนในเดือนมิถุนายน 2025 นอกจากนี้ UNEP ยังให้ข้อมูลเชิงเทคนิคแก่ประเทศที่ดำเนินนโยบายเกี่ยวกับแร่ธาตุสำคัญ และติดตามผลกระทบจากการขุดทรายทะเลผ่านแพลตฟอร์ม Marine Sand Watch ซึ่งช่วยส่งเสริมนโยบายการจัดการทรายอย่างยั่งยืน</p> <p>4. การเสริมสร้างความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศและภูมิภาค UNEP ร่วมมือกับองค์กรอย่าง IGF, OECD, GACERE และคณะกรรมการของเลขาธิการสหประชาชาติ เพื่อส่งเสริมความ</p>	<p>(Thailand Mineral Framework Classification) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการทรัพยากรแร่ของชาติอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับแผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ของประเทศ โดย TMFC ทำหน้าที่เป็นแนวทางกลางในการประเมินศักยภาพพื้นที่แหล่งแร่และคัดเลือกพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสำหรับการทำเหมืองอย่างยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● หัวใจสำคัญของ TMFC อยู่ที่การจำแนก ระดับของทรัพยากรแร่ตามความมั่นใจในข้อมูลธรณีวิทยา เช่น แร่ที่ตรวจพบแน่นอน แร่ที่คาดการณ์ได้ และแร่ที่อาจมีศักยภาพ นอกจากนี้ ยังมีการประเมินพื้นที่ผ่านเกณฑ์ต่าง ๆ ซึ่งพิจารณาปัจจัยหลัก 5 ด้าน ได้แก่ ศักยภาพทางธรณีวิทยา ความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน ข้อจำกัดทางกฎหมายและสิ่งแวดล้อม ศักยภาพทางเศรษฐกิจ และความเหมาะสมด้านสังคม โดยแต่ละปัจจัยจะมีน้ำหนักคะแนนเฉพาะ เพื่อสะท้อนความสำคัญที่แตกต่างกัน เมื่อพื้นที่ใดผ่านเกณฑ์ดังกล่าวและได้รับคะแนนรวมตามที่กำหนด ก็จะได้รับพิจารณาให้เป็น "เขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง" ซึ่งจะถูกรับรองในแผนที่เขตแหล่งแร่ระดับชาติ โดยกรมทรัพยากรธรณีได้ดำเนินการจัดประชุมและวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาเกณฑ์ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับบริบทของแต่ละพื้นที่

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>โปร่งใส ความยั่งยืน และสิทธิมนุษยชนในภาคเหมือง ความร่วมมือนี้ช่วยให้ UNEP สามารถดำเนินการตามมติ 6/5 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะมีข้อจำกัดด้านทรัพยากร โดยอาศัยเครือข่ายและองค์ความรู้จากพันธมิตร</p> <p>บทเรียนที่ได้รับ</p> <p>UNEP ได้เรียนรู้ว่าการมีส่วนร่วมจากรัฐสมาชิก โดยเฉพาะหน่วยประสานงานระดับชาติ มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของเครือข่ายที่สร้างขึ้น</p> <p>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</p> <ul style="list-style-type: none"> • มอบหมายให้ UNEP ดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมของแร่ธาตุที่มีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมแห่งอนาคต และทำงานร่วมกับประเทศสมาชิก • สนับสนุนประเทศผู้ผลิตในการเข้าถึงเทคโนโลยีสีเขียว แหล่งเงินทุน และการฟื้นฟูพื้นที่เหมือง • ส่งเสริมการรีไซเคิล การใช้เศรษฐกิจหมุนเวียน และลดแรงกดดันจากความต้องการทรัพยากร • สนับสนุนระบบตรวจสอบย้อนกลับและความโปร่งใสของห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างความไว้วางใจและความยืดหยุ่นในระบบ • ส่งเสริมการเร่งรัดการดำเนินงานของประเทศสมาชิกให้ครอบคลุมตลอดวงจรชีวิตของทรัพยากร • จัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมให้ UNEP เพื่อทำหน้าที่เป็นเวทีกลางที่เป็นกลาง และเสริมสร้างศักยภาพของประเทศต่าง ๆ 	<ul style="list-style-type: none"> • การจำแนกทรัพยากรแร่และการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมืองของประเทศไทย (TMFC) ถือเป็นกลไกสำคัญที่สะท้อนแนวคิดการบริหารจัดการทรัพยากรแร่และโลหะอย่างยั่งยืน โดยอาศัยหลักเกณฑ์เชิงวิทยาศาสตร์ควบคู่กับการพิจารณาปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ เพื่อให้การพัฒนาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรใต้พื้นดินของประเทศ ดำเนินไปบนพื้นฐานของความสมดุลระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจกับการรักษาคุณภาพชีวิตและระบบนิเวศในระยะยาว • ระบบ TMFC ไม่ได้มุ่งเน้นเฉพาะการระบุแหล่งแร่ที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจเท่านั้น หากแต่ยังให้ความสำคัญกับกระบวนการประเมินผลกระทบอย่างรอบด้าน มีการวิเคราะห์ข้อจำกัดด้านพื้นที่ ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม ความสอดคล้องกับนโยบายของรัฐ รวมถึงการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและท้องถิ่น นับเป็นการปูพื้นฐานสำคัญให้การทำเหมืองในอนาคตเป็นไปอย่างมีทิศทาง สร้างความมั่นใจว่าทรัพยากรจะไม่ถูกใช้จนหมดสิ้นโดยขาดการวางแผน • นอกจากนี้ TMFC ยังมีบทบาทในเชิงกลยุทธ์ในการส่งเสริมความโปร่งใสและความรับผิดชอบของภาครัฐและภาคเอกชน โดยการเปิดเผยข้อมูลและใช้กระบวนการที่ตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของธรรมาภิบาลและการพัฒนาอย่างยั่งยืน อันเป็น

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>ในการจัดการแร่ธาตุและโลหะอย่างยั่งยืนตามเป้าหมาย SDGs ปี 2030</p>	<p>พื้นฐานสำคัญในการสร้างความยอมรับจากสาธารณชน และการเชื่อมโยงกับแนวโน้มสากลด้านห่วงโซ่อุปทานที่รับผิดชอบ (Responsible Supply Chain)</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การกำหนดเขตแหล่งแร่ตามหลักเกณฑ์ TMFC ยังช่วยให้ประเทศไทยสามารถแยกแยะและจัดลำดับความสำคัญของแหล่งแร่ได้อย่างเป็นระบบ เปิดโอกาสให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรในพื้นที่ที่เหมาะสม ขณะที่ยังสามารถอนุรักษ์พื้นที่สำคัญด้านสิ่งแวดล้อมหรือวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ถือเป็นก้าวสำคัญของประเทศในการเดินทางไปสู่การใช้ทรัพยากรแร่และโลหะอย่างมีประสิทธิภาพ รับผิดชอบต่อสังคม และยั่งยืนในระยะยาว <p><u>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● UNEP ได้แสดงบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนกลไกด้านนโยบาย เครื่องมือ และความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสนับสนุนการจัดการทรัพยากรแร่ตลอดทั้งวงจรชีวิต ตั้งแต่การสำรวจ การทำเหมือง การฟื้นฟูพื้นที่ ไปจนถึงการรีไซเคิลและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หนึ่งในภารกิจหลักคือการจัดตั้งศูนย์ความรู้ดิจิทัลที่รวบรวมแนวปฏิบัติที่ดี เครื่องมือทางวิชาการ และข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการทำเหมืองแร่แบบยั่งยืน พร้อมทั้งผลักดันให้เกิดความ

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<p>ร่วมมือในระดับภูมิภาคและระดับโลก รวมถึงการเสริมสร้างศักยภาพของประเทศสมาชิกผ่านเวิร์กช็อปและแพลตฟอร์มต่าง ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยได้นำแนวคิดและหลักการด้านการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืนมาปรับใช้ผ่านการออกแบบระบบจำแนกทรัพยากรแร่และการกำหนดเขตแหล่งแร่เพื่อการทำเหมือง ภายใต้กรอบแนวทาง TMFC (Thailand Mineral Framework Classification) ซึ่งมีบทบาทเป็นเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์ในการประเมินศักยภาพแหล่งแร่ของประเทศอย่างรอบด้าน โดยพิจารณาทั้งข้อมูลธรณีวิทยา เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และข้อจำกัดทางกฎหมาย เพื่อให้การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสอดคล้องกับหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน
<p>6. UNEP/EA. 7/11 Progress in the implementation of resolution 6/7 on combating sand and dust storms</p> <p>มติ 6/7 ของ UNEP กำหนดให้ผู้อำนวยการบริหารของ UNEP มีหน้าที่สนับสนุนประเทศสมาชิกและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาพายุทรายและฝุ่นละออง ภายใต้ข้อจำกัดด้านทรัพยากรที่มีอยู่ การสนับสนุนนี้ดำเนินการผ่านโครงการ</p>	<p><u>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</u></p> <p>UNEP ได้ดำเนินการจัดการประเด็นพายุทรายและฝุ่นละอองอย่างมีประสิทธิภาพโดยแต่งตั้งหน่วยงานลดความเสี่ยงภัยพิบัติ (DRRU) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงานประเด็นนี้ก่อนหน้า งานที่เกี่ยวข้องถูกกระจายไปยังหน่วยงานหลายฝ่าย การรวมศูนย์นี้ช่วยให้การดำเนินงานมีความชัดเจนและเป็นระบบมากขึ้น UNEP ยังได้ร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับ UNCCSDS โดยจัดประชุมหารือร่วมกับองค์กรต่าง ๆ เช่น ESCWA และ ESCAP</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยได้จัดทำแผนแม่บทด้านการจัดการคุณภาพอากาศของประเทศ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) เพื่อเป็นกรอบแนวทางสำหรับทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชน ในการดำเนินงานด้านการจัดการคุณภาพอากาศ สร้างกลไกและเครื่องมือสำหรับผลักดันการแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>พันธมิตรสหประชาชาติว่าด้วยการต่อสู้กับพายุทรายและฝุ่นละออง (UNCCSDS) ที่เชื่อมโยงกับอนุสัญญาและหน่วยงานอื่น ๆ ของสหประชาชาติ รวมถึงพันธมิตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระดับต่าง ๆ โดยมีพื้นฐานจากรายงานการประเมินสถานการณ์ทั่วโลก ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญสำหรับการวางแผนแก้ไขปัญหานอกจากนี้ UNEP ได้รับมอบหมายให้จัดประชุมเชิงปฏิบัติการในช่วงการประชุม UNEA-7 เพื่อระบุช่องว่างและพื้นที่ที่ควรพัฒนาในระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาค เพื่อจัดการกับผลกระทบที่เกิดจากพายุทรายและฝุ่นละอองได้อย่างมีประสิทธิภาพ มติยังส่งเสริมให้ประเทศสมาชิกดำเนินมาตรการหลายด้าน เช่น การเพิ่มศักยภาพด้านวิจัยและระบบเตือนภัยล่วงหน้า การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดีที่สุด การส่งเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมของผู้หญิง และการสนับสนุนทางการเงินเพื่อให้โครงการในระดับภูมิภาคมีความต่อเนื่อง</p>	<p>เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของประเทศสมาชิก การประชุมกับทีมประสานงานสหประชาชาติในประเทศที่ได้รับผลกระทบ เช่น อิหร่านและอิรัก ช่วยสร้างความเข้าใจและการประสานงานที่ดีขึ้น ในส่วนของความร่วมมือระดับภูมิภาค UNEP ได้ร่วมมือกับรัฐบาลซาอุดีอาระเบียและศูนย์ภูมิภาคพายุทรายและฝุ่นละอองในเจดดาห์ เพื่อจัดทำแผนแม่บทที่ครอบคลุมแหล่งที่มาและมาตรการบรรเทาผลกระทบของพายุทรายในภูมิภาคเอเชียตะวันตก ซึ่งจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการตอบสนองและบริหารจัดการปัญหาได้ดียิ่งขึ้น</p> <p><u>บทเรียนที่ได้รับ</u></p> <p>ประสบการณ์ที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าการระดมทรัพยากรทางการเงินอย่างรอบคอบและเชิงรุกเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อให้โครงการและมาตรการที่ดำเนินการมีความต่อเนื่องและผลสัมฤทธิ์สูงกว่าที่งบประมาณประจำจัดสรรไว้ ความร่วมมือในกรอบความร่วมมือต่าง ๆ เช่น UNCCSDS และอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการทำให้เป็นทะเลทราย (UNCCD) ช่วยสร้างความเป็นเอกภาพในการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากพายุทรายและฝุ่นละอองได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะปัญหานี้มีลักษณะข้ามพรมแดนและต้องการความร่วมมือระหว่างประเทศและหน่วยงานในระดับต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการจัดการอย่างยั่งยืนและครบวงจร</p> <p><u>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</u></p>	<ul style="list-style-type: none"> ● แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติ “การแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง” ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2568- 2570 และระยะ 5 ปีต่อไป เพื่อให้ทุกภาคส่วนใช้เป็นแนวทางปฏิบัติในการดำเนินงานด้านการแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละอองอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเป็นรูปธรรมโดยเร็ว คาดว่าจะส่งผลให้คุณภาพอากาศในประเทศไทยดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายในการลดปริมาณฝุ่นละออง โดยเฉพาะ PM2.5 ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน นอกจากนี้ แผนปฏิบัติการดังกล่าวยังมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อบูรณาการการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองอย่างยั่งยืน ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรมจะได้รับการสนับสนุนให้ปรับใช้เทคโนโลยีที่ลดการปล่อยมลพิษ การปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมและลดแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยเฉพาะการปล่อยมลพิษจากยานพาหนะ จากภาคอุตสาหกรรม การเผาในที่โล่ง การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเข้ามาใช้ในกระบวนการตรวจวัดและบริหารจัดการคุณภาพอากาศจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการปัญหาฝุ่นละอองได้อย่างทันสมัย อาทิ การพัฒนาระบบแจ้งเตือนและติดตามคุณภาพอากาศแบบเรียลไทม์ จะช่วยให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและประชาชนสามารถรับ

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>เพื่อพัฒนาการดำเนินงานต่อไป UNEP จะเน้นเสริมสร้างความร่วมมือกับแพลตฟอร์มสำคัญ เช่น โครงการตรวจสอบพายุทรายและฝุ่นละอองนานาชาติ ที่มุ่งเน้นการติดตามและวิเคราะห์พายุทรายอย่างมีระบบ รวมถึงความร่วมมือด้านความยืดหยุ่นต่อภัยแล้งระดับโลกที่ริยาดห์ ซึ่งจะช่วยให้การบริหารจัดการภัยพิบัติด้านสภาพอากาศและสิ่งแวดล้อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น UNEP ยังจะพัฒนาความสัมพันธ์และประสานงานอย่างใกล้ชิดกับพันธมิตรที่มีอยู่ เช่น UNCCSDS และ UNCCD เพื่อส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ในประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ UNEP จะจัดทำและพัฒนาผลิตภัณฑ์ความรู้ที่มีคุณภาพ เพื่อวิเคราะห์และชี้แจงบทบาทที่สำคัญของ UNEP ในการจัดการพายุทรายและฝุ่นละออง โดยเน้นย้ำถึงความสำคัญของผลกระทบข้ามพรมแดนและประเด็นสิ่งแวดล้อมเพื่อช่วยให้ประเทศสมาชิกสามารถตัดสินใจและดำเนินการมาตรการได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน</p>	<p>ข้อมูลและดำเนินมาตรการป้องกันล่วงหน้าได้อย่างมีประสิทธิภาพแผนปฏิบัติการฯ ยังครอบคลุมการแก้ไขปัญหาหมอกควันข้ามแดน โดยการสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในการลดการเผาและควบคุมไฟป่าในพื้นที่ที่เป็นแหล่งกำเนิดของมลพิษข้ามพรมแดน ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญในช่วงฤดูการต่างๆ</p> <p>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ข้อมติและการดำเนินงานของไทย ต่างมีเป้าหมายเดียวกันคือการแก้ไขปัญหาฝุ่นละอองและมลพิษทางอากาศอย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้ความร่วมมือในระดับต่าง ๆ เป็นกลไกสำคัญ แม้ว่า UNEP จะมุ่งเน้นที่ระดับระหว่างประเทศและภูมิภาคกว้างๆ (เน้นพายุทรายและฝุ่นละอองข้ามพรมแดนในเอเชียตะวันตก) ส่วนประเทศไทย จะเน้นที่ระดับประเทศและการแก้ไขปัญหาอย่างเฉพาะเจาะจง โดยยังคงมีความเชื่อมโยงในเรื่องของความร่วมมือข้ามพรมแดนและการบูรณาการความร่วมมือหลายภาคส่วนเหมือนกัน
<p>7. UNEP/EA. 7/12 Progress in the implementation of resolution 6/8 on promoting sustainable lifestyles</p> <p>ในข้อมติ 6/8 สมัชชา UNEP ได้มอบหมายให้ผู้อำนวยการบริหารของ UNEP ดำเนินการร่วมกับ</p>	<p>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</p> <p>UNEP ได้จัดกิจกรรมกว่า 35 ครั้งที่เกี่ยวข้องกับการบริโภคและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน รวมถึงการฝึกอบรมเยาวชนกว่า 2,500 คน และการเข้าถึงประชาชนมากกว่า 4,000 คน โดยมีการเจรจาระดับภูมิภาคหลายครั้งเพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางและคุณค่าต่าง ๆ ที่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทย โดยกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการวิจัยและนวัตกรรมด้านทรัพยากรธรรมชาติ โดยสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ได้สนับสนุนการวิจัยเชิงพื้นที่ด้านทรัพยากรทาง

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>คณะกรรมการภูมิภาค จัดเจรจาระดับภูมิภาค เพื่อหารือและแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติวิถีชีวิตที่ยั่งยืนในบริบทของคุณค่าธรรมชาติและแนวทางเชิงนิเวศวิทยาที่เหมาะสมสำหรับบุคคลและชุมชนต่าง ๆ รวมถึงชุมชนพื้นเมืองและสถาบันทางศาสนา พร้อมทั้งสนับสนุนประเทศสมาชิกในการพัฒนาแผนปฏิบัติการระดับชาติและภูมิภาค รวมถึงการแลกเปลี่ยนข้อมูลและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตที่ยั่งยืน</p>	<p>เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งสนับสนุนประเทศสมาชิกในการบูรณาการวิถีชีวิตที่ยั่งยืนเข้ากับนโยบายและแผนงานที่มีอยู่แล้ว รวมถึงส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดในระดับโลก</p> <p>1. การเจรจากระดับภูมิภาค มีการจัดเจรจาระดับภูมิภาคในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เอเชียกลาง และกำลังเตรียมจัดในละตินอเมริกาและแคริบเบียน ซึ่งเน้นการแลกเปลี่ยนมุมมองและคุณค่าทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อวิถีชีวิตที่ยั่งยืน รวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนพื้นเมือง ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน นอกจากนี้ กลุ่ม Faith for Earth ยังจัดกิจกรรมเน้นบทบาทของศาสนาและคุณค่าทางจิตวิญญาณในการขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างยั่งยืน</p> <p>2. การสนับสนุนการบูรณาการและวิจัย UNEP ได้ส่งเสริมความร่วมมือเชิงกลยุทธ์เพื่อดำเนินการวิจัยที่เป็นหลักฐานเชิงวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับวิถีชีวิตที่ยั่งยืน รวมถึงการพัฒนาแนวทางนโยบายและเครื่องมือสนับสนุน เช่น การติดตามสิ่งแวดล้อมและการจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืน เพื่อช่วยลดผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพและส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>3. การแบ่งปันข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดี UNEP และพันธมิตรได้ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลและแนวปฏิบัติที่ดีผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น GO4SDGs, 10YFP, และโครงการ Green Ramadan โดยเน้นภาคการท่องเที่ยว การโรงแรม สิ่งทอและแฟชั่น รวมถึงการส่งเสริม Green Jobs for</p>	<p>ทะเลและชายฝั่ง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการนำเข้าสู่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรเหล่านี้ โดยมีสถาบันการศึกษาและหน่วยงานรัฐเป็นพี่เลี้ยง เพื่อประสานการทำงานระหว่างภาคประชาชนกับระบบข้อมูลกลางของประเทศ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการร่วมกันอย่างยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ด้านกระทรวงศึกษาธิการ สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) ได้ร่วมมือกับองค์การยูนิเซฟประเทศไทย ดำเนินโครงการส่งเสริมการเรียนรู้สะเต็มสิ่งแวดล้อมศึกษาอย่างเท่าเทียมระหว่างเพศ สำหรับเยาวชนในระดับประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นทั่วประเทศ (พ.ศ. 2566 – 2569) โดยมุ่งเน้นพัฒนาสมรรถนะหลักของผู้เรียน (Core Competency) ในด้านสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ และการรับมือกับผลกระทบ ผ่านกิจกรรม การสังเกตการณ์สิ่งแวดล้อมท้องถิ่นตามแนวทาง GLOBE การเรียนรู้จากหนังสือเรียน Earth System Science และ Climate Change รวมถึงโครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วม เช่น Climate Ready, GLOBE Campaign และ GLOBE Student Challenge Award 2025 ● สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (สกศ.) ได้ขับเคลื่อนแนวคิด “ระบบนิเวศการเรียนรู้” (Learning Ecosystem) โดยมุ่งพัฒนาการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งใน

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>Youth และการพัฒนาทักษะที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ UNEP ยังสนับสนุนมหาวิทยาลัยและเยาวชนผ่านหลักสูตรออนไลน์และกิจกรรมที่เน้นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างยั่งยืนในวงกว้าง</p> <p>บทเรียนที่ได้รับ</p> <p>การส่งเสริมวิถีชีวิตที่ยั่งยืนต้องอาศัยการประสานงานและการสร้างพันธมิตรหลากหลายภาคส่วน รวมถึงนโยบายและกฎหมายที่สนับสนุนจากรัฐ การให้ความรู้เพียงอย่างเดียวไม่เพียงพอ แต่ต้องมีจุดเริ่มต้นที่ชัดเจนและการสร้างสภาพแวดล้อมเชิงบวกเพื่อให้ประชาชนสามารถเลือกใช้ชีวิตที่ยั่งยืนได้อย่างแท้จริง</p> <p>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</p> <ul style="list-style-type: none"> • สนับสนุนให้รัฐภาคีเร่งรัดความพยายามในการส่งเสริมวิถีชีวิตที่ยั่งยืนและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ผ่านการเสริมสร้างความร่วมมือแบบพหุภาคี โดยความพยายามเหล่านี้ควรมุ่งเน้นไปที่ภาคส่วนที่มีผลกระทบสูง (High-impact Sectors) และการปลูกฝังค่านิยมของการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน เสริมสร้างการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ตลอดจนการพัฒนาทักษะใหม่และส่งเสริมการเป็นผู้ประกอบการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะในหมู่สตรีและเยาวชนในห่วงโซ่คุณค่าที่หมุนเวียน (Circular Value Chains) • เชิญชวนรัฐภาคีและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย เพิ่มระดับความพยายามในการจัดให้มีนโยบายและเงื่อนไขที่เอื้อต่อการส่งเสริมวิถีชีวิตที่ยั่งยืน ซึ่งรวมถึงการส่งเสริมการฝึกอบรมทักษะใหม่ที่ตอบสนองต่อแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง 	<p>ระดับนโยบายและการปฏิบัติ ตั้งแต่ปี 2564 – ปัจจุบัน ผ่านการศึกษานโยบาย ปัจจัยสนับสนุน 6 ด้าน (เช่น กรอบความคิดใหม่ บทบาทบุคลากร เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมการเรียนรู้ ฯลฯ) และการพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้ตามเกณฑ์ของยูเนสโก โดยเป็นหนึ่งในหน่วยงานหลักที่ผลักดันให้ประเทศไทยเข้าสู่เครือข่าย Learning City ระดับโลก พร้อมทั้งพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ผ่านชุมชน พิพิธภัณฑสถาน และการจัดทำฐานข้อมูลเชิงลึกที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ ยังได้จัดประชุมวิชาการเพื่อผลักดันแนวทาง “Climate-smart Education” เพื่อสร้างความเข้าใจด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศในระบบการศึกษา และเตรียมการปรับตัวต่อวิกฤติในอนาคตอย่างรอบด้าน</p> <ul style="list-style-type: none"> • สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ได้ร่วมมือกับ Colombo Plan Staff College for Technician Education (CPSC) จัดฝึกอบรมครูและบุคลากรอาชีวศึกษาในหัวข้อ “Greening TVET” เพื่อส่งเสริมการบูรณาการแนวคิดด้านความยั่งยืนเข้าสู่หลักสูตรอาชีวศึกษา โดยเน้นการพัฒนาทักษะสอดคล้องกับแนวโน้มของอุตสาหกรรมสีเขียวและเศรษฐกิจหมุนเวียน สนับสนุนการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสร้างผู้เรียนที่มีแนวคิดยั่งยืน ทั้งใน

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>และการเพิ่มโอกาสการจ้างงานให้แก่เยาวชน โดยการเสริมสร้างสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการพัฒนาและกำหนดทิศทางของสังคมและเศรษฐกิจที่ยั่งยืน ซึ่งอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืนกับธรรมชาติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เชิญชวนให้รัฐภาคีจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ในการให้การสนับสนุนที่ต่อเนื่องและครอบคลุมยิ่งขึ้นแก่รัฐภาคีและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในการขับเคลื่อนวิถีชีวิตที่ยั่งยืนให้ก้าวหน้าอย่างเป็นรูปธรรม 	<p>ชีวิตส่วนตัวและสายอาชีพ พร้อมสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่อุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในอนาคต</p> <p><u>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● จากรายงานของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ภายใต้การดำเนินงานตามข้อมติ UNEA พบว่ามีความพยายามอย่างต่อเนื่องในการส่งเสริมวิถีชีวิตที่ยั่งยืนในระดับโลก ผ่านการจัดกิจกรรม การวิจัย และการสร้างความร่วมมือหลายภาคส่วน โดยเฉพาะในด้านการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การพัฒนาทักษะ การฝึกอบรมเยาวชน และการส่งเสริมค่านิยมที่สนับสนุนการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืนในระดับชุมชนและภูมิภาค ● ประเทศไทยมีทิศทางการดำเนินงานที่สอดคล้องกับแนวทางของ UNEP อย่างชัดเจน โดยเฉพาะบทบาทของหน่วยงานด้านการศึกษา วิทยาศาสตร์ และนวัตกรรม ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของเยาวชน ชุมชน และบุคลากร ผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมแนวคิดด้านความยั่งยืนในหลากหลายมิติ เช่น ● การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้: โครงการ Greening TVET ที่มุ่งสร้างทักษะเพื่อรองรับเศรษฐกิจสีเขียวและหมุนเวียน สอดคล้องกับแนวคิดของ UNEP

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<p>ที่ให้ความสำคัญกับ “Green Jobs for Youth” และการฝึกอบรมที่ตอบโจทย์ภาคส่วนที่มีผลกระทบสูง</p> <ul style="list-style-type: none"> • การบูรณาการวิถีชีวิตยั่งยืนในนโยบายการศึกษา: แนวคิด “ระบบนิเวศการเรียนรู้” ที่ขับเคลื่อนโดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ช่วยวางรากฐานการเรียนรู้ตลอดชีวิต และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ยั่งยืนในระดับสังคม • การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน: การวิจัยเชิงพื้นที่ด้านทรัพยากรธรรมชาติและการมีส่วนร่วมของประชาชน สอดคล้องกับเป้าหมายของ UNEP ที่เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นและภาคประชาสังคมในการออกแบบนโยบายและแนวทางการดำเนินชีวิตอย่างยั่งยืน <p>ประเทศไทยมีความก้าวหน้าและบทบาทที่สอดคล้องกับการดำเนินงานของ UNEP ในการส่งเสริมวิถีชีวิตที่ยั่งยืน โดยสามารถต่อยอดความร่วมมือ การพัฒนาทักษะ และการบูรณาการแนวคิดด้านความยั่งยืนเข้าสู่ทุกระดับของสังคม เพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจและสังคมที่กลมกลืนกับธรรมชาติในระยะยาว</p>
8. UNEP/EA. 7/13 Progress in the implementation of resolution 6/9 on sound management of chemicals and	<p><u>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</u></p> <p>1. การจัดทำรายงานสารตะกั่ว แคดเมียม สารหนู และออร์กาโนทิน ได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาลสวีตเซอร์แลนด์ และรวบรวมข้อมูลจากการประเมินปัญหาและรายงานก่อนหน้า</p>	การดำเนินงานของไทยเพื่อการจัดการ sound management of chemicals and waste ที่เกี่ยวข้องกับสารพิษอย่าง ตะกั่ว (Lead), แคดเมียม

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>waste to address lead, cadmium, arsenic and organotins</p> <p>รายงานฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินการตามมติที่ 6/9 ของสมัชชาสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEA) ว่าด้วยการจัดการสารเคมีและของเสียอย่างเหมาะสม โดยมุ่งเน้นการจัดการสารตะกั่ว แคดเมียม สารหนู และสารประกอบออร์กาโนทิน ตามคำร้องขอในวาระที่ 8 ของมติดังกล่าว</p>	<p>โดยเน้นการจัดการสารเหล่านี้ในทุกภาคส่วนตลอดวัฏจักรชีวิต พร้อมวิเคราะห์มาตรการและข้อริเริ่มที่มีอยู่ในระดับโลก ภูมิภาค และระดับประเทศ รวมถึงระบุช่องว่างและเสนอแนวทางดำเนินงานในอนาคต</p> <p>2. การสนับสนุนรัฐภาคี ดำเนินการผ่านความร่วมมือกับองค์การอนามัยโลกในพันธมิตรระดับโลกเพื่อขจัดสารตะกั่วในสี (Lead Paint Alliance) เพื่อสนับสนุนการออกกฎหมายห้ามใช้สารตะกั่วในสี และนำร่องการปรับสูตรสีปลอดสารตะกั่วในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม พร้อมทั้งจัดสัมมนาและให้การสนับสนุนเชิงเทคนิคแก่ประเทศต่าง ๆ เช่น กัมพูชา เพื่อพัฒนากฎระเบียบและการจัดการสารตะกั่วในสีและแบตเตอรี่ใช้แล้ว</p> <p>3. โครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เช่น โครงการลดความเสี่ยงจากสารรบกวนต่อมไร้ท่อ (EDCs) ที่ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการการยุโรป และการจัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในทวีปแอฟริกา รวมถึงการเปิดตัว “ความร่วมมือเพื่ออนาคตปลอดสารตะกั่ว” (PLF) โดยมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเครื่องมือช่วยลดการสัมผัสสารตะกั่วในเด็ก</p> <p>4. ข้อเสนอแนะจากรายงาน คือ สมัชชาสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติอาจพิจารณารายงานนี้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานต่อเนื่อง เพื่อแก้ไขช่องว่างและความท้าทายของแนวทางปัจจุบันในการจัดการสารตะกั่ว แคดเมียม สารหนู และสารประกอบอินทรีย์อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<p>(Cadmium), สารหนู (Arsenic) และออร์กาโนทินส์ (Organotins) มีรายละเอียดสำคัญ ดังนี้:</p> <ul style="list-style-type: none"> • การจัดทำกฎหมายและมาตรการควบคุมสารเคมี <p>ประเทศไทยได้พัฒนากฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมสารเคมีอันตราย รวมถึงสารตะกั่ว แคดเมียม สารหนู และออร์กาโนทินส์ เช่น พระราชบัญญัติสารพิษและวัตถุอันตราย เพื่อกำหนดมาตรฐานการผลิต การนำเข้า การใช้ และการกำจัดสารเคมีเหล่านี้อย่างปลอดภัย</p> <ul style="list-style-type: none"> • การเฝ้าระวังและควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อม <p>มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำ ดิน และอากาศในพื้นที่เสี่ยงที่อาจมีการปนเปื้อนสารพิษเหล่านี้ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพประชาชนและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการจัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังสารพิษและขยะอันตราย</p> <ul style="list-style-type: none"> • การจัดการขยะอันตรายอย่างเหมาะสม <p>มีการพัฒนาระบบการเก็บรวบรวม การขนส่ง และการกำจัดขยะอันตรายที่มีสารตะกั่ว แคดเมียม สารหนู และออร์กาโนทินส์ โดยใช้เทคโนโลยีและมาตรฐานสากล เช่น การเผาขยะด้วยระบบที่ควบคุมมลพิษ (incineration) หรือการบำบัดทางกายภาพและเคมี</p>

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<ul style="list-style-type: none"> • การส่งเสริมการใช้สารทดแทนที่ปลอดภัยกว่า สนับสนุนการวิจัยและพัฒนา รวมถึงการส่งเสริมใช้สารทดแทนที่มีความเป็นพิษต่ำแทนสารอันตรายเหล่านี้ในภาคอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม • การสร้างความรู้และความตระหนักในประชาชนและผู้ประกอบการ จัดกิจกรรมอบรม สัมมนา และเผยแพร่ข้อมูลเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับความเสี่ยงและวิธีการจัดการสารพิษอย่างปลอดภัย ตลอดจนการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการจัดการสารเคมีและขยะอันตราย • การร่วมมือระหว่างประเทศและองค์กรสากล ประเทศไทยทำงานร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศ เช่น UNEP, WHO และองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ในการแลกเปลี่ยนข้อมูล ความรู้ และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสารเคมีและขยะอันตรายอย่างปลอดภัยและยั่งยืน • การพัฒนากรอบนโยบายและแผนปฏิบัติการระดับชาติ มีการจัดทำแผนแม่บทและนโยบายระดับชาติที่เน้นการบริหารจัดการสารเคมีและขยะอย่างครบวงจร เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<p>รวมถึงการตั้งเป้าหมายลดการใช้และการปล่อยสารพิษเหล่านี้ในระยะยาว</p> <p>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ภายใต้กรอบการดำเนินงานของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ตามข้อมติของสมัชชาสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEA) มีความก้าวหน้าในการจัดการสารพิษสำคัญ ได้แก่ ตะกั่ว แคดเมียม สารหนู และออร์กาโนทินส์ โดยการดำเนินงานเน้นการประเมินสถานการณ์ การพัฒนาเครื่องมือทางนโยบาย การสนับสนุนประเทศสมาชิก และการดำเนินโครงการในระดับภูมิภาคและโลก เพื่อขจัดความเสี่ยงที่เกิดจากสารเหล่านี้ต่อสุขภาพมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ● ในขณะที่ประเทศไทยก็ได้ดำเนินมาตรการเชิงรุกอย่างต่อเนื่อง โดยมีการพัฒนากฎหมาย มาตรการควบคุม การเฝ้าระวัง การกำจัดอย่างเหมาะสม รวมถึงการส่งเสริมการใช้สารทดแทนและการสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชน ซึ่งสอดคล้องอย่างชัดเจนกับแนวทางและเป้าหมายของ UNEP
<p>9. UNEP/EA. 7/14 Progress in the implementation of resolution 6/9 on sound management of chemicals and waste</p>	<p>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</p> <p>1. การดำเนินงานตามกรอบงานสารเคมีระดับโลก กรอบงานสารเคมีระดับโลกได้พัฒนาเป็นโมเดลขับเคลื่อนด้วยเป้าหมายที่มุ่งสู่โลกปลอดภัยจากสารเคมีและของเสีย มี</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยมีคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีเป็นกลไกขับเคลื่อน มีอำนาจหน้าที่ในการเสนอนโยบายและแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ พิจารณา

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>รายงานฉบับนี้สรุปความคืบหน้าในการดำเนินการตามข้อมติ 6/9 ของ UNEA เกี่ยวกับการจัดการสารเคมีและของเสียอย่างเหมาะสม โดยมีการรับทราบกรอบงานระดับโลกที่เป็นความร่วมมือข้ามภาคส่วน (Global Framework on Chemicals) และขอให้ UNEP สนับสนุนการดำเนินงานและการจัดสรรทรัพยากรเพิ่มขึ้นให้กับกองทุนสารเคมีระดับโลก UNEA 7 ได้รับเชิญให้รับรองกรอบงานนี้ รวมทั้งขอให้ผู้อำนวยการบริหาร UNEP ประสานงานระหว่างกองทุนสารเคมีระดับโลก โครงการเฉพาะทางระหว่างประเทศ และโครงการพิเศษต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความเสริมกันและป้องกันการซ้ำซ้อนในงาน นอกจากนี้ ยังมีการเรียกร้องให้รัฐสมาชิกและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียดำเนินการเพื่อลดความเสี่ยงจากสารเคมีและของเสีย พร้อมทั้งให้ UNEP จัดทำรายงานความคืบหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</p>	<p>วัตถุประสงค์ 5 ด้านและเป้าหมาย 28 ประการ UNEP สนับสนุนการบริหารงานของกรอบงานนี้โดยเน้นการเสริมสร้างศักยภาพและการทำงานร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงการพัฒนาตัวชี้วัดเพื่อวัดผลการดำเนินงาน กองทุนสารเคมีระดับโลกได้เปิดรับสมัครทุนรอบแรกในปี 2024-2025 โดยได้รับเงินบริจาคกว่า 28.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐ</p> <p>UNEP ยังร่วมมือกับองค์กรพันธมิตรในโครงการระหว่างองค์กร (IOMC) เพื่อพัฒนาโครงการดำเนินงานและเสริมสร้างกฎหมาย รวมถึงการพัฒนาตัวชี้วัดระดับสูงเกี่ยวกับภาระสิ่งแวดล้อมจากสารเคมีและของเสีย</p> <p>2. ความร่วมมือระหว่างกองทุนและโครงการพิเศษ</p> <p>UNEP ดำเนินมาตรการประสานงานระหว่างกองทุนสารเคมีระดับโลก โครงการเฉพาะกิจตามอนุสัญญามินามาตะ และโครงการพิเศษอื่น ๆ โดยจัดประชุมร่วมกันและร่วมมือในการสื่อสารเพื่อป้องกันการซ้ำซ้อนและเพิ่มโอกาสความร่วมมือ</p> <p>3. คำแนะนำทางเทคนิคและการสร้างศักยภาพสำหรับประเทศกำลังพัฒนา</p> <p>UNEP ให้คำแนะนำและสนับสนุนการปฏิบัติตามอนุสัญญาหลายฝ่าย พร้อมส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียนในภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ ผ่านความร่วมมือกับภาคอุตสาหกรรมและสถาบันการเงิน</p> <p>UNEP ผลักดันการดำเนินงานตามอนุสัญญามินามาตะว่าด้วยปรอท สนับสนุนการเลิกใช้ปรอทในหลายประเทศ และร่วมมือกับ WHO ในการลดการใช้ปรอทในภาคสาธารณสุข</p> <p>UNEP ยังดำเนินโครงการตรวจสอบสารเคมีระดับโลกและ</p>	<p>ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงและพัฒนาระเบียบข้อบังคับ กฎหมายให้เกิดความปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนให้มีการบริหารจัดการลักษณะบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเชิงนโยบาย งบประมาณ และการดำเนินงานเพื่อให้ระบบการจัดการสารเคมี ในประเทศมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการศึกษาวิจัยเพื่อการจัดการสารเคมีที่เหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยมีการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมีแห่งชาติ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๙) เพื่อมุ่งหมายให้ประเทศไทยมีการพัฒนาการจัดการสารเคมีในทิศทางเดียวกันและบูรณาการงานร่วมกันอย่างมีเป้าหมายเดียวกัน เพื่อตอบสนองต่อปัญหาทั้งผลกระทบและความท้าทายอันเนื่องมาจากการใช้สารเคมี <p>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ข้อมติกล่าวถึงบทบาทของ UNEP ในระดับโลกในการขับเคลื่อน “กรอบงานสารเคมีระดับโลก” ผ่านการส่งเสริมเป้าหมายระยะยาว เช่น โลกปลอดภัยจากสารเคมี การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ การส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียนในอุตสาหกรรมหลัก และการจัดทำแนวทางด้านเทคนิค โดยมีเป้าหมายให้

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>สนับสนุนโครงการเปลี่ยนผ่านไปสู่การจัดการสารเคมีและขยะที่ยั่งยืน รวมทั้งใช้รายงานแนວໂນມการจัดการขยะโลก 2024 เพื่อเสริมสร้างศักยภาพสถาบันของประเทศสมาชิก</p> <p>4. การส่งเสริมเคมีสีเขียวและเคมีที่ยั่งยืนในภาคส่วนสำคัญ UNEP ส่งเสริมการบูรณาการเคมีสีเขียวและเคมีที่ยั่งยืนในภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ เช่น สิ่งทอ อิเล็กทรอนิกส์ รถยนต์ และเครื่องสำอาง ผ่านโครงการต่าง ๆ ที่ได้รับทุนสนับสนุนจาก GEF และญี่ปุ่น รวมทั้งสนับสนุนการปฏิรูปนโยบายและส่งเสริมเศรษฐกิจหมุนเวียนในภาคเหล่านี้</p> <p>ในภาคอิเล็กทรอนิกส์ UNEP เผยแพร่รายงานเกี่ยวกับขยะอิเล็กทรอนิกส์และสนับสนุนโครงการจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์อย่างยั่งยืนในหลายประเทศ</p> <p>5. มิติสิ่งแวดล้อมของการต่อต้านจุลชีพ (AMR) UNEP มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการสารเคมีและของเสียเพื่อป้องกันการพัฒนาและแพร่กระจายของการต่อต้านจุลชีพ โดยประสานงานกับหลายภาคส่วน รวบรวมข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และนโยบายล่าสุด และสนับสนุนกระบวนการนโยบายระดับประเทศ</p> <p>เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2024 ที่ประชุมสมัชชาใหญ่แห่งสหประชาชาติรับรอง “คำประกาศทางการเมือง” ที่เรียกร้องการดำเนินการเร่งด่วนในเรื่อง AMR เพื่อรักษาความสามารถในการรักษาโรคและปกป้องสิ่งแวดล้อม</p> <p>6. สารเคมีรบกวนระบบต่อมไร้ท่อ (Endocrine-disrupting chemicals)</p>	<p>ประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาสามารถยกระดับการจัดการสารเคมีให้มีประสิทธิภาพสอดคล้องกับแนวทางสากล และสามารถรับมือกับปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้อง เช่น ปัญหา AMR หรือ EDCs ได้อย่างรอบด้าน ในขณะที่ แนวทางการดำเนินงานของประเทศไทย ซึ่งมีการจัดตั้งคณะกรรมการระดับชาติเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์การจัดการสารเคมี และการจัดทำยุทธศาสตร์แห่งชาติฉบับที่ 5 เพื่อสร้างการบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานทั้งในด้านนโยบาย กฎหมาย และงบประมาณ ซึ่งถือเป็นการตอบสนองเชิงระบบต่อเป้าหมายระดับโลกที่ UNEP สนับสนุน</p>

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>UNEP ร่วมมือกับ WHO เพื่อปรับปรุงรายงานสถานการณ์วิทยาศาสตร์เกี่ยวกับสารเคมีรบกวนระบบต่อมไร้ท่อ (EDCs) ฉบับปี 2012 โดยได้จัดตั้งกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อชี้แนะและสนับสนุนการดำเนินงาน โดยเปิดรับความสนใจในเดือนมิถุนายน 2024 และคาดว่ารายงานฉบับใหม่จะพร้อมเสนอให้ที่ประชุม UNEA-7 พิจารณาผ่านเอกสาร UNEP/EA.7/INF/7</p> <p>บทเรียนที่ได้รับ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักเลขาธิการกองทุนรอบงานสารเคมีโลก (GFC Secretariat) ได้ทำงานร่วมกับสำนักเลขาธิการโปรแกรมพิเศษ (Special Programme Secretariat) อย่างใกล้ชิด เพื่อเรียนรู้จากประสบการณ์ของกันและกัน สร้างประสิทธิภาพ และปรับปรุงเอกสารการสมัครให้รัดกุมมากขึ้น สมาชิกคณะกรรมการขึ้นชมการประสานงานที่ดีขึ้นและความสอดคล้องที่มากขึ้น และจะดำเนินการในลักษณะนี้ต่อไป ● UNEP ยังส่งเสริมแนวทางการบริหารจัดการร่วมกันอย่างต่อเนื่อง จำเป็นต้องมีการสนับสนุนทางการเงินอย่างต่อเนื่องเพื่อช่วยดำเนินการจัดการสารเคมีและของเสียอย่างปลอดภัยและยั่งยืน โดยเฉพาะเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของกองทุนสารเคมีโลกและการเปิดใช้งานกองทุนรอบงานสารเคมีโลก รวมถึงการสนับสนุนรอบใหม่ของโปรแกรมพิเศษซึ่งขยายเวลาอีก 5 ปี การทำงานร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคม โดยเฉพาะผ่านโครงการของ GEF หรือในบริบทของกรอบ 	

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>งานสารเคมีโลก ถือเป็นกุญแจสำคัญในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยแนวทางที่ยั่งยืนและคุ้มค่า</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การประสานงานอย่างใกล้ชิดระหว่างภาคส่วนและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาสารเคมีและของเสียที่น่ากังวล และเพื่อให้การบริหารจัดการสารเคมีและของเสียเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะมีความพยายามอย่างมากในการทำให้การประสานงานดังกล่าวเกิดขึ้นจริง โดยเฉพาะในกรอบงานสารเคมีโลก แต่ยังคงมีความพยายามอย่างต่อเนื่องทั้งในระดับชาติและระดับโลกเพื่อเร่งรัดความก้าวหน้า ● การมีส่วนร่วมและความร่วมมืออย่างเข้มแข็งกับองค์กรพันธมิตร IOMC ยังคงดำเนินต่อไป โดยเฉพาะในการปูทางสำหรับการดำเนินงานกรอบงานสารเคมีโลกอย่างรวดเร็ว และคาดว่าจะดำเนินต่อไปในอนาคต <p>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</p> <ul style="list-style-type: none"> ● การประชุมสมัชชาสิ่งแวดล้อมอาจพิจารณาสนับสนุนให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย โดยเฉพาะภาคเอกชน ที่สามารถดำเนินการได้ จัดสรรทรัพยากรเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสารเคมีและของเสียอย่างปลอดภัย รวมถึงผ่านโปรแกรมพิเศษและกรอบงานสารเคมีโลก ส่งเสริมและเร่งรัดการนำเป้าหมายเคมีภัณฑ์สีเขียวและยั่งยืนไปใช้ในห่วงโซ่มูลค่าในภาคส่วนสำคัญ รวมทั้งการนำแนวทางการจัดการของเสียแบบบูรณาการที่ยึดหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้ ● ยังควรส่งเสริมการดำเนินการในประเด็นสารเคมีและของเสียที่น่ากังวล โดยเฉพาะอย่างยิ่งสารรบกวนระบบต่อมไร้ท่อ 	

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>โดยพิจารณาทางเลือกสำหรับแนวทางต่อไปตามรายงานฉบับปรับปรุงของ UNEP และ WHO พร้อมทั้งขอให้ผู้อำนวยการบริหารของ UNEP ยังคงเป็นผู้นำในการดำเนินงานด้านมิติสิ่งแวดล้อมของ AMR สนับสนุนความพยายามของประเทศสมาชิก รวมทั้งส่งเสริมและเร่งรัดการดำเนินงานในภาคส่วนและเชิงนิเวศ</p>	
<p>10. UNEP/EA. 7/15 Progress in the implementation of resolution 6/10 on promoting regional cooperation on air pollution to improve air quality globally</p> <p>รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อรายงานความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติที่ 6/10 ของ UNEA ซึ่งสนับสนุนให้รัฐสมาชิกดำเนินมาตรการเกี่ยวกับคุณภาพอากาศ เช่น การจัดทำแผนงานระดับชาติและมาตรฐานคุณภาพอากาศตามแนวทางของ WHO รวมถึงการจัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือด้านคุณภาพอากาศและแพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับแลกเปลี่ยนข้อมูล นอกจากนี้ยังเชิญชวนภาคส่วนต่าง ๆ ร่วมระดมทรัพยากรแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และสนับสนุนการพัฒนาในระดับภูมิภาคผ่านองค์กรและสถาบันการเงิน</p>	<p>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</p> <p>1. การเร่งรัดความพยายามเพื่อปรับปรุงคุณภาพอากาศทั่วโลก</p> <p>มลพิษทางอากาศยังคงเป็นปัญหาระดับโลกที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม รัฐสมาชิกพัฒนามาตรการระดับชาติ เช่น แผนงานและมาตรฐานคุณภาพอากาศตามแนวทาง WHO UNEP สนับสนุนด้านเทคนิคและความรู้ผ่านโครงการต่าง ๆ เช่น CCAC ซึ่งได้รับทุนสนับสนุนจำนวนมากและดำเนินงานร่วมกับพันธมิตรหลายฝ่าย เช่น ภาคธุรกิจและองค์กรพัฒนา รวมถึงจัดกิจกรรมรณรงค์วันอากาศสะอาดที่มีการขยายผลอย่างต่อเนื่องเพื่อสร้างความตระหนักในสาธารณะ โดยเน้นการระดมทุนและส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในระดับโลก</p> <p>2. การจัดตั้งและอำนวยความสะดวกเครือข่ายความร่วมมือด้านคุณภาพอากาศ</p> <p>UNEP ได้จัดตั้งเครือข่ายความร่วมมือระดับโลกที่รวมรัฐสมาชิกองค์กรสหประชาชาติ และองค์กรระดับภูมิภาค เพื่อเสริมสร้างการดำเนินงานร่วมกันและแลกเปลี่ยนความรู้ เครือข่ายนี้ถูกเปิดตัวอย่างเป็นทางการในปี 2024 และมีการเชิญชวนสมาชิกเข้า</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการดำเนินงานด้านมลพิษทางอากาศ โดยที่ผ่านมามีการจัดทำแผน/มาตรการทั้งระยะสั้น และระยะยาว รวมทั้งอยู่ระหว่างดำเนินการจัดทำร่าง พรบ. การบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด พ.ศ. ● ในระดับภูมิภาคประเทศไทยมีความร่วมมือในการจัดการด้านมลพิษทางอากาศ อาทิ <ol style="list-style-type: none"> 1) เข้าร่วมเป็นภาคีต่อข้อตกลงอาเซียนเรื่องมลพิษจากหมอกควันข้ามแดน เพื่อป้องกันและติดตามตรวจสอบมลพิษจากหมอกควันข้ามแดนอันเป็นผลเนื่องมาจากไฟบนพื้นดินและ/หรือไฟป่า ทั้งในระดับอนุภูมิภาคแม่โขง และความร่วมมือกับกลุ่มประเทศเขตใต้เส้นศูนย์สูตร 2) เข้าร่วมความร่วมมือ Climate and Clean Air Coalition (CCAC) โดยมีแผนการดำเนินงานในสาขาที่เชื่อมโยง (Cross-cutting) ด้านการประเมินมลสาร short-lived climate pollutants (SLCPs)

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>ร่วมอย่างกว้างขวาง โดยมีการประชุมเปิดตัวครั้งแรกในปี 2025 ณ ประเทศโคลอมเบีย เพื่อวางรากฐานความร่วมมือที่มีประสิทธิภาพในการจัดการคุณภาพอากาศ</p> <p>3. การสนับสนุนการพัฒนาโครงการอากาศสะอาดสำหรับทวีปแอฟริกา</p> <p>โครงการ ACAP ที่นำโดยคณะกรรมการสุขภาพแอฟริกาและ UNEP/CCAC ร่วมกับ SEI ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนประเทศในแอฟริกาในการพัฒนาคุณภาพอากาศและบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยได้รับการสนับสนุนทางการเงินและทางการเมืองจากรัฐมนตรีในหลายระดับ และมีการกำหนดประเทศผู้นำ 5 ประเทศเพื่อทำหน้าที่นาร์รอง รวมทั้งจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศในภูมิภาคเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานระดับชาติและภูมิภาค</p> <p>4. การจัดเตรียมแพลตฟอร์มออนไลน์ระดับโลกสำหรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการสื่อสารที่ได้รับการปรับปรุง</p> <p>UNEP ได้พัฒนาแพลตฟอร์มออนไลน์ Air Quality Management Exchange Platform (AQMx) ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลครบวงจรสำหรับผู้จัดการด้านคุณภาพอากาศทั่วโลก แพลตฟอร์มนี้รวบรวมเครื่องมือ ข้อมูล และองค์ความรู้ พร้อมทั้งมีการฝึกอบรมและประชาสัมพันธ์เพื่อขยายการใช้งาน โดยมีแผนขยายพีเจอรในปี 2025 เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานในภาคส่วนต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง</p> <p>5. การพัฒนาและดำเนินการแก้ไขปัญหาระดับภูมิภาคเพื่อจัดการมลพิษทางอากาศ</p> <p>ความร่วมมือระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาคยังเป็นพื้นฐานสำคัญ</p>	<p>3) เข้าร่วมเครือข่ายการติดตามตรวจสอบการตกสะสมของกรดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียง (Acid Deposition Monitoring Network in East Asia : EANET) มีประเทศสมาชิกเครือข่าย ๑๓ ประเทศ</p> <p>4) ร่วมรับรอง Regional Action Programme on Air Pollution ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของการประชุมคณะกรรมการว่าด้วยสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาสมัยที่ 7 ระดับรัฐมนตรี ภายใต้คณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมสำหรับเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) แห่งสหประชาชาติ ปัจจุบันมีสมาชิก 53 ประเทศ</p> <p><u>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● การจัดการมลพิษทางอากาศเป็นวาระสำคัญในระดับโลก โดยรายงานความก้าวหน้าจากโครงการภายใต้การสนับสนุนของ UNEP และพันธมิตรต่าง ๆ ได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามอย่างต่อเนื่องในการยกระดับคุณภาพอากาศผ่านการพัฒนา นโยบาย การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น แพลตฟอร์ม AQMx รวมถึงการส่งเสริมบทบาทของภาคเอกชนในการระดมทรัพยากร ● เมื่อพิจารณาการดำเนินงานของประเทศไทย พบว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางระดับโลกในหลายด้าน โดยเฉพาะการผลักดันร่างพระราชบัญญัติการบริหารจัดการเพื่ออากาศสะอาด ซึ่งสะท้อนถึงความ

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>ของการจัดการคุณภาพอากาศ UNEP และ CCAC สนับสนุนการพัฒนาและบูรณาการนโยบายในหลายภูมิภาค เช่น แอฟริกา เอเชียและแปซิฟิก ยุโรปและเอเชียกลาง ลาตินอเมริกาและแคริบเบียน และตะวันตกเอเชีย ผ่านกิจกรรมสัมมนา การจัดทำแผนงาน และเครือข่ายความร่วมมือ รวมถึงสนับสนุนกลไกแลกเปลี่ยนข้อมูลและการฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมการบูรณาการและการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรมในภูมิภาคต่าง ๆ</p> <p>บทเรียนที่ได้รับ</p> <p>การแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความร่วมมือข้ามประเทศเป็นหัวใจสำคัญของการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่มีประสิทธิผลการดำเนินงานที่มุ่งเน้นความร่วมมือในระดับภูมิภาค การใช้เครื่องมือดิจิทัล และการสนับสนุนทางการเงินและเทคนิค ต่อเนื่องจะเป็นกุญแจสำคัญในการบรรลุเป้าหมายคุณภาพอากาศที่ดีขึ้นทั่วโลก</p> <p>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</p> <ul style="list-style-type: none"> ● UNEP จะดำเนินงานต่อโดยส่งเสริมความร่วมมือระดับภูมิภาค สนับสนุนด้านนโยบายและกฎหมาย ให้คำแนะนำทางเทคนิค และพัฒนากลยุทธ์เศรษฐกิจเพื่อหนุนการดำเนินการด้านอากาศสะอาด นอกจากนี้ ยังมีแผนขยายโครงการและเครือข่ายความร่วมมือที่มีอยู่ เช่น AQMx และศูนย์ภาคส่วนของ CCAC พร้อมสนับสนุนการดำเนินงานในประเทศตามบริบท รวมถึงส่งเสริมการทำงานร่วมกับ WHO, ภาคเอกชน และภาคการเงิน 	<p>มุ่งมั่นในการยกระดับกรอบกฎหมายในประเทศ ตลอดจนการเข้าร่วมในความร่วมมือระดับภูมิภาค เช่น ข้อตกลงอาเซียนเรื่องหมอกควันข้ามแดน และความร่วมมือกับ CCAC และ EANET ซึ่งเป็นโครงการที่ UNEP สนับสนุนโดยตรง อย่างไรก็ตาม ยังมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ เช่น การบูรณาการข้อมูลผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัลระดับโลก และการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคเอกชนในด้านการระดมทุนและนวัตกรรมจัดการอากาศสะอาด ซึ่งเป็นแนวทางที่รายงาน UNEP ให้ความสำคัญ</p>

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>เพื่อระดมทรัพยากรและผลักดันการลงทุนในโซลูชันอากาศสะอาด</p> <ul style="list-style-type: none"> • UNEP ยังจะพัฒนาเครื่องมือและฐานข้อมูลด้านกฎหมายและนโยบาย เพื่อสนับสนุนการจัดทำกฎหมายที่เข้มแข็งโดยเฉพาะในประเด็นมลพิษข้ามพรมแดน สำหรับเวทีสมัชชาสิ่งแวดล้อม แนะนำให้เชิญชวนรัฐสมาชิกและองค์กรที่เกี่ยวข้องร่วมสนับสนุนงบประมาณและทรัพยากร เพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระดับภูมิภาคอย่างยั่งยืน 	
<p>11. UNEP/EA. 7/16 Progress in the implementation of resolution 6/11 on highly hazardous pesticides</p> <p>สมัชชาสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEA) ได้ขอให้ผู้อำนวยการบริหารของ UNEP สนับสนุนการจัดตั้งพันธมิตรระดับโลกว่าด้วยสารกำจัดศัตรูพืชที่มีอันตรายสูง (GAHHPs) และจัดทำรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานตามมติ 6/11 เพื่อนำเสนอในการประชุม UNEA สมัยที่ 7</p>	<p>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</p> <p>1. ความก้าวหน้าทั่วไป:</p> <p>การดำเนินงานภายใต้มติ 6/11 เป็นส่วนหนึ่งของความพยายามระดับโลกในการรับมือกับวิกฤตสิ่งแวดล้อมสามประการ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และมลพิษ ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระยะกลางของ UNEP และกรอบงานเคมีภัณฑ์โลก (GFC) โดยมีความคืบหน้าในการจัดตั้ง GAHHPs การส่งเสริมแนวทางเกษตรทางเลือก การเสริมสร้างกฎหมายระดับชาติ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แม้จะยังมีความท้าทายเรื่องแหล่งทุนและการบังคับใช้กฎหมาย</p> <p>2. การจัดตั้ง GAHHPs:</p> <p>พันธมิตร GAHHPs ได้รับการรับรองในมติ V/11 ของการประชุม ICCM5 โดยอยู่ภายใต้การกำกับของ FAO, WHO, UNEP, UNDP และ ILO คณะทำงานเพื่อพัฒนา GAHHPs ได้จัดประชุมประจำ ศึกษารูปแบบความร่วมมือเดิม และจัดทำร่างกรอบการ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • อนุสัญญา Rotterdam มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและรับผิดชอบร่วมกันในการปกป้องสุขภาพอนามัยของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมจากอันตรายของสารเคมี โดยให้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของสารเคมี และให้มีกระบวนการตัดสินใจในการนำเข้าและส่งออกสารเคมีอันตรายต้องห้ามหรือจำกัดการใช้อย่างเข้มงวด และสูตรผสมของสารเคมี • กรมควบคุมมลพิษทำหน้าที่เป็นศูนย์ประสานงานอนุสัญญา Rotterdam ของไทยและมีคณะอนุกรรมการอนุสัญญา Rotterdam ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเป็นกลไกในการขับเคลื่อน มีอำนาจหน้าที่พิจารณารายละเอียดของอนุสัญญาฯ และกำหนดทำที่ของประเทศในการเข้าร่วมการประชุมรัฐภาคีการประชุมคณะกรรมการพิจารณาทบทวนสารเคมีรวมทั้งเสนอแนะ รายชื่อ

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>ดำเนินงาน จากนั้นได้เปิดให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้ความเห็นผ่านเวทีสัมมนาออนไลน์ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมกว่า 500 ราย จาก 108 ประเทศ คาดว่า GAHHPs จะเปิดตัวอย่างเป็นทางการในปี 2026</p> <p>3. มุมมองของ UNEP ต่อระบบอาหาร: UNEP มองว่าระบบอาหารเป็นต้นเหตุของวิกฤตสิ่งแวดล้อมทั้งสาม และได้พัฒนายุทธศาสตร์ระบบอาหารเพื่อผลักดันการเปลี่ยนแปลงเชิงระบบ โดยมุ่งเน้นการลดการใช้สารเคมีอันตรายในภาคเกษตร เช่น HHPs ผ่านแนวทางเกษตรนิเวศและสารชีวภาพ</p> <p>4. ความร่วมมือระหว่างประเทศ: UNEP เข้าร่วมโครงการร่วมกับ FAO/WHO ในการจัดการสารกำจัดศัตรูพืช และมีบทบาทด้านสิ่งแวดล้อมในการพัฒนาแนวทางตามประมวลจริยธรรมสากลด้านการจัดการสารกำจัดศัตรูพืช</p> <p>5. กองทุน GFC: จากการเปิดรับข้อเสนอทุนแรกของกองทุน GFC มีหลายโครงการที่เกี่ยวข้องกับ HHPs และการส่งเสริมทางเลือกที่ปลอดภัยกว่า ซึ่งสะท้อนถึงความสำคัญของประเด็นนี้</p> <p>6. โครงการพิเศษของ UNEP: UNEP ได้สนับสนุนโครงการใน 6 ประเทศ ได้แก่ อาร์เมเนีย เอลซัลวาดอร์ แกมเบีย มองโกเลีย โมร็อกโก และมอลโดวา โดยเน้นการเสริมสร้างศักยภาพ การปรับปรุงกฎหมาย และการรณรงค์สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับ HHPs</p>	<p>สารเคมีเพิ่มเติมเข้าสู่กระบวนการแจ้งข้อมูลสารเคมีล่วงหน้า และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการอนุมัติตามอนุสัญญาฯ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● มีการรวบรวมข้อมูล และจัดทำรายงานการแจ้งส่งออก (Export Notification) สารเคมี ต้องห้ามหรือที่ถูกจำกัด การใช้อย่างเข้มงวด พ.ศ. 2565 ซึ่งส่งจากรัฐภาคีอนุสัญญา Rotterdam มายังประเทศไทย ● นอกจากนี้ การดำเนินงานในประเทศ อาทิ <ol style="list-style-type: none"> 1) การส่งเสริมการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice: GAP) ซึ่งรวมถึงการใช้สารเคมีอย่างปลอดภัย (safe use) 2) การควบคุมการจำหน่ายสารเคมีด้านการเกษตรให้เป็นไปอย่างถูกต้องและทั่วถึง ควบคุมการโฆษณา และการขายตรงสารเคมีที่ใช้ในการเกษตร เพื่อป้องกันการหลอกลวง และการใช้สารเคมีที่มากเกินไปจนความจำเป็น 3) ลดการใช้สารเคมีด้านการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง กำหนดบัญชีรายชื่อสารเคมีด้านการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง พิจารณาจำกัดหรือยกเลิกการนำเข้าสารเคมีด้านการเกษตรที่มีความเสี่ยงสูง 4) ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ การใช้สารทดแทนสารเคมี และการสร้างกลไกด้านการตลาดเพื่อส่งเสริมการขายผลิตภัณฑ์จากเกษตรอินทรีย์ เช่น การให้ เครื่องหมายหรือตราคุณภาพ <p>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</p>

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>7. ความร่วมมือกับภาควิชาการและ NGO: UNEP ร่วมมือกับศูนย์ป้องกันการฆ่าตัวตายจากสารกำจัดศัตรูพืชแห่งมหาวิทยาลัยเอตินบะระ เพื่อประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจาก HHPs รวมถึงเข้าร่วมเวทีระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมเกษตรทางเลือก เช่น เกษตรนิเวศและชีวภัณฑ์</p> <p>8. โครงการตามอนุสัญญาสตอกโฮล์ม: UNEP สนับสนุน 32 ประเทศในการปรับแผนปฏิบัติการระดับชาติ ลดการใช้สาร POPs ที่เป็น HHPs และพัฒนาข้อมูลคลังสินค้าพร้อมฝึกอบรมเชิงเทคนิคเพื่อการตัดสินใจ</p> <p>9. กิจกรรมเกี่ยวกับ DDT: UNEP มีบทบาทในการหารือเรื่อง DDT กับหน่วยงานระหว่างประเทศ สนับสนุนโครงการทดแทน DDT ในแอฟริกาและเอเชียกลาง รวมถึงการลดการใช้ DDT และการจัดการของเสียจาก DDT อย่างปลอดภัยในหลายประเทศ โดยได้รับทุนจาก GEF</p> <p>10. โครงการ FARM: UNEP นำร่องโครงการ FARM ซึ่งมุ่งลดการใช้สารเคมีอันตรายในภาคเกษตร โดยร่วมมือกับพันธมิตรเช่น ADB, FAO, UNDP และ UNIDO ดำเนินงานในประเทศกำลังพัฒนา เช่น อินเดีย เคนยา ลาว และเวียดนาม และกำลังขยายสู่โครงการ FARM+ เพิ่มเติมในประเทศอื่น ๆ</p> <p>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</p> <ul style="list-style-type: none"> • ย้ำและส่งเสริม ความสำคัญของการจัดการสารกำจัดศัตรูพืชที่มีอันตรายสูง (Highly Hazardous Pesticides - HHPs) อย่างครอบคลุมตลอดห่วงโซ่ 	<ul style="list-style-type: none"> • UNEP และพันธมิตรดำเนินงานร่วมกันเพื่อลดผลกระทบจากสารกำจัดศัตรูพืชอันตราย (HHPs) ผ่านการส่งเสริมเกษตรทางเลือกและเสริมสร้างกฎหมาย ในขณะที่ประเทศไทยมุ่งเน้นการดำเนินงานในระดับประเทศ โดยมีการรวบรวมข้อมูล แจกจ่ายเอกสารเคมีที่ถูกควบคุม และบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวดในภาคเกษตร รวมถึงการควบคุมการจำหน่ายและการใช้สารเคมี นอกจากนี้ ยังส่งเสริมการเกษตรที่ดี (GAP) การเกษตรอินทรีย์ และการใช้สารทดแทนสารเคมี เพื่อสร้างระบบเกษตรกรรมที่ปลอดภัยและยั่งยืน ซึ่งสะท้อนความพยายามในการจัดการสารกำจัดศัตรูพืชและสารเคมีอย่างครบวงจรตั้งแต่ระดับนานาชาติถึงระดับชาติ เพื่อรักษาสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของมนุษย์ในระยะยาว

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>อาหารภาคเกษตร ตั้งแต่การผลิต การนำเข้า การใช้ ไปจนถึงการกำจัดซากและบรรจุภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ศึกษานำแนวทาง การดำเนินการเชิงภาคส่วน (sectoral approach) มาใช้ในการควบคุมและลดการใช้สารเคมีที่เกี่ยวข้องในภาคเกษตรและปศุสัตว์ ได้แก่: สารกำจัดศัตรูพืชและเชื้อรา ที่ใช้ในภาคเกษตรกรรม และยารักษาโรคในสัตว์น้ำและสัตว์บก ที่ใช้ในระบบการเพาะเลี้ยงและปศุสัตว์ <p>ทั้งนี้ สารเคมีเหล่านี้ถือเป็น ปัจจัยแวดล้อมสำคัญ ที่ส่งผลต่อการเร่งให้เกิด ภาวะดื้อยาต้านจุลชีพ (Antimicrobial Resistance - AMR) ซึ่งเป็นภัยคุกคามต่อสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ และสิ่งแวดล้อมในระดับโลก</p>	
<p>12. UNEP/EA. 7/17 Progress in implementing resolution 6/12 on environmental assistance and recovery in areas affected by armed conflict</p> <p>ข้อมติ 6/12 ของสมัชชาสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEA) เน้นย้ำถึงความสำคัญของการให้ความช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งทางอาวุธ โดยมอบหมายให้โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ดำเนินภารกิจประเมินฟื้นฟู และลดผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งจัดทำแนวทางทางเทคนิคสำหรับการเก็บข้อมูล</p>	<p><u>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</u></p> <p>1. การให้ความช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมและการฟื้นฟูในพื้นที่ขัดแย้ง</p> <p>UNEP ให้ความช่วยเหลือด้านสิ่งแวดล้อมในหลายพื้นที่ เช่น ฉนวนกาซา โดยประเมินผลกระทบผ่านภาพถ่ายดาวเทียม และจัดตั้งกลไกจัดการเศษซากร่วมกับ UNDP พร้อมดำเนินโครงการรีไซเคิลและเก็บกู้เศษซากเพื่อสนับสนุนประชาชนกว่า 200,000 คน ในยูเครน UNEP สนับสนุนการฟื้นฟูหลังเหตุเขื่อนคาคอฟกาแตก โดยดำเนินการประเมินสิ่งแวดล้อม พัฒนา GIS สนับสนุนโครงการพลังงานสีเขียว และจัดตั้งแพลตฟอร์มการฟื้นฟูสีเขียวร่วมกับ UNECE และ OECD ส่วนในเลบานอน UNEP ร่วมจัดตั้งคณะทำงานเศษซาก และจัดทำแนวทางการจัดการเศษซากหลัง</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ปัจจุบันประเทศไทยได้ส่งกำลังพลกองร้อยทหารช่างเฉพาะกิจ ผลัดที่ 5 จำนวน 273 นาย เข้าร่วมปฏิบัติการภายใต้กรอบการรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ ณ สาธารณรัฐเซาท์ซูดาน (United Nations Mission in South Sudan: UNMISS) โดยมีภารกิจหลักในการซ่อมแซมและปรับปรุงถนน การก่อสร้างสาธารณูปโภคภายในค่ายทหารของสหประชาชาติ รวมถึงการซ่อมแซมโครงสร้างพื้นฐานของสนามบินจوبا นอกเหนือจากภารกิจด้านวิศวกรรม กองกำลังทหารช่างของไทยยังมีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืนผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้และแนวทางการดำเนินงานตามหลัก

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>ความเสียหาย รวมถึงส่งเสริมความร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ และบรรจุกิจกรรมนี้ไว้ในยุทธศาสตร์ระยะกลางปี 2026–2029</p>	<p>ภัยพิบัติ ปี 2025 แม้จะมีข้อจำกัดด้านความมั่นคงและการเข้าถึงพื้นที่ชุกดาน UNEP ประเมินความเสียหายจากภาพถ่ายดาวเทียมและเตรียมประเมินภาคสนามเพิ่มเติมเมื่อสถานการณ์เอื้ออำนวย ในเยเมน ได้ประเมินความเป็นไปได้ในการจัดตั้งโครงการฟื้นฟูเศษซากมูลค่า 2.8 ล้านดอลลาร์ โดยเน้นการร่วมมือกับหน่วยงานท้องถิ่นและระหว่างประเทศ แม้จะเผชิญอุปสรรคด้านความไม่มั่นคง</p> <p>หน่วยร่วม UNEP-OCHA JEU และกรณีเรือ MV Rubymar</p> <p>ภายหลังเหตุการณ์เรือ MV Rubymar จมในทะเลแดง UNEP ร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ จัดส่งผู้เชี่ยวชาญลงพื้นที่ประเมินความเสี่ยงมลพิษทางทะเล พบว่าความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับต่ำ และได้เสนอแนวทางการเฝ้าระวังและเตรียมรับมือฉุกเฉิน เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของเยเมนในการตอบสนองเหตุการณ์ลักษณะเดียวกันในอนาคต</p> <p>2. การจัดทำแนวทางทางเทคนิคสำหรับการจัดเก็บข้อมูลสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ขัดแย้ง</p> <p>UNEP ร่วมกับพันธมิตรต่างประเทศและองค์กรเชี่ยวชาญ เช่น ERM, PAX, CEOBS และ NASA ได้จัดทำแนวทางทางเทคนิคฉบับเบื้องต้น เพื่อเติมเต็มช่องว่างของกรอบมาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ขัดแย้ง แนวทางดังกล่าวมุ่งช่วยให้ผู้กำหนดนโยบายและผู้ปฏิบัติงานสามารถใช้ข้อมูลในการวางแผนฟื้นฟูได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีเป้าหมายการใช้ข้อมูลที่ได้มาตรฐาน สนับสนุนการฟื้นฟูที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล และเพิ่มศักยภาพของประเทศผู้ได้รับผลกระทบ</p>	<p>ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (SDGs) โดยเฉพาะเป้าหมายที่ 16 ว่าด้วยสันติภาพ ความยุติธรรม และสถาบันที่เข้มแข็ง ตลอดจนสอดคล้องกับแนวคิดเรื่อง “การธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ” (sustaining peace) ในการสนับสนุนความมั่นคงและการพัฒนาระยะยาวในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง</p> <p>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● UNEP มุ่งดำเนินการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง เช่น ก๊าซ ยูเครน และเยเมน ผ่านการใช้ข้อมูลจากภาพถ่ายดาวเทียม การพัฒนาแนวทางเทคนิค และการจัดทำแพลตฟอร์มเพื่อประสานการฟื้นฟูร่วมกับองค์กรระหว่างประเทศ โดยเน้นการบูรณาการข้อมูลสิ่งแวดล้อมเข้ากับกระบวนการสันติภาพและการพัฒนา ขณะที่ประเทศไทย มีบทบาทในระดับภาคสนาม ผ่านการส่งกองกำลังทหารช่างเข้าร่วมภารกิจรักษาสันติภาพของสหประชาชาติ ณ เซาท์ซูดาน โดยเน้นการก่อสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานควบคู่กับการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด “การธำรงไว้ซึ่งสันติภาพ” (sustaining peace)

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>การดำเนินงานเบื้องต้น</p> <p>มีการพัฒนากลไกสนับสนุน เช่น การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การกำหนดกลุ่มผู้ใช้งานเป้าหมาย การจัดทำตารางตัดสินใจเพื่อเลือกแนวทางที่เหมาะสมกับบริบท และการสาธิตแนวทางในกรณีศึกษา เช่น การใช้ภาพถ่ายดาวเทียมเพื่อประเมินผลกระทบ และการตรวจสอบแหล่งน้ำใต้ดิน โดยมีแผนพัฒนาเครื่องมือดิจิทัลแบบโต้ตอบ ที่รองรับการใช้งานหลากหลายภาษาและสามารถเข้าถึงได้ผ่านมือถือหรือเว็บไซต์</p> <p>3. การบรรจุประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมไว้ในยุทธศาสตร์ระยะกลาง (MTS) 2026–2029</p> <p>UNEP ได้ดำเนินการบรรจุประเด็นด้านการให้ความช่วยเหลือและการฟื้นฟูด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ขัดแย้งไว้ในร่างยุทธศาสตร์ระยะกลาง (MTS) ปี 2026–2029 และในแผนปฏิบัติงานและงบประมาณ (POWB) ปี 2026–2027 โดยบูรณาการไว้ภายใต้เป้าหมายหลักของการฟื้นฟูระบบนิเวศและควบคุมมลพิษ โดยเน้นการสร้างคามยืดหยุ่น ความยั่งยืน และการบูรณาการประเด็นสิ่งแวดล้อมในการสร้างสันติภาพ</p> <p>บทเรียนที่ได้รับ</p> <p>1. ข้อจำกัดด้านทรัพยากรส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงาน</p> <p>UNEP เผชิญข้อจำกัดด้านงบประมาณและบุคลากรในพื้นที่ความขัดแย้ง ซึ่งทำให้ไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างลึกซึ้งและครอบคลุม โดยเฉพาะในการประเมินภาคสนามและการมีส่วนร่วม</p>	

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>ร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเต็มรูปแบบ รวมถึงกระบวนการจัดทำแนวทางทางเทคนิคระดับโลกที่ถูกจำกัดด้วยงบประมาณและเวลา</p> <p>2. ความร่วมมือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความสำคัญ แต่ยังไม่ทั่วถึง</p> <p>แม้การมีส่วนร่วมจากหลายฝ่ายจะเกิดผลในบางพื้นที่ เช่น ยูเครนและปาเลสไตน์ แต่ยังมีข้อจำกัดในพื้นที่อื่นจากปัจจัยทางการเมืองและโครงสร้าง ทำให้แนวทางทางเทคนิคเน้นย้ำถึงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมตั้งแต่ระยะต้นเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่เหมาะสมและได้รับการยอมรับ</p> <p>3. การระบุผู้ใช้งานและกรณีใช้งานที่ชัดเจนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ</p> <p>ความชัดเจนในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายและการใช้งานของแนวทางและเครื่องมือต่าง ๆ ส่งผลต่อโครงสร้างเอกสารและช่องทางการเข้าถึงที่เหมาะสม ส่งเสริมการใช้งานจริงในภาคสนาม</p> <p>4. เครื่องมือริโมทมีประโยชน์ แต่ต้องควบคู่กับข้อมูลภาคสนาม</p> <p>การประเมินจากระยะไกลเป็นเครื่องมือสำคัญ แต่ยังจำเป็นต้องเสริมด้วยข้อมูลจากภาคสนาม การฟังเสียงจากท้องถิ่น และการทดสอบจริง เพื่อให้การวิเคราะห์มีความถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น</p> <p>5. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานและการจัดการความอ่อนไหวทางการเมืองเป็นสิ่งจำเป็น</p>	

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>การเข้าร่วมกลไกที่มีโครงสร้างชัดเจนช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงาน แต่ต้องเตรียมรับมือกับบริบททางการเมืองที่ซับซ้อน โดยเฉพาะในพื้นที่ความขัดแย้ง</p> <p>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</p> <p>1. การรับทราบและส่งเสริมแนวทางตามมติ 6/12 ที่ประชุมควรรับทราบความคืบหน้าภายใต้มติ 6/12 และให้คำแนะนำเชิงกลยุทธ์เพื่อเสริมสร้างการระดมทรัพยากร การมีส่วนร่วม และการพัฒนาเครื่องมือที่เชื่อมโยงสิ่งแวดล้อมเข้ากับกระบวนการสันติภาพ</p> <p>2. เสริมการระดมและการใช้ทรัพยากร ควรส่งเสริมการสนับสนุนทางการเงินจากรัฐบาลและองค์กรต่าง ๆ เพื่อให้ UNEP ดำเนินงานต่อเนื่องในการพัฒนาแนวทางทางเทคนิคและการฟื้นฟูพื้นที่ความขัดแย้ง โดยใช้ยุทธศาสตร์การระดมทุนที่ยั่งยืน</p> <p>3. ขยายการมีส่วนร่วมและจัดตั้งแพลตฟอร์มประสานงานอย่างเป็นทางการ ควรส่งเสริมความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐ ภาคสนาม และภาคประชาสังคม เพื่อให้แนวทางทางเทคนิคสอดคล้องกับสภาพจริง UNEP จะอำนวยความสะดวกในการจัดตั้งแพลตฟอร์มพหุภาคีที่รวมสิ่งแวดล้อมกับวาระด้านมนุษยธรรมและการพัฒนา</p> <p>4. เสริมระบบข้อมูลและเครื่องมือช่วยตัดสินใจ ส่งเสริมการพัฒนาเครื่องมือที่เหมาะสมกับผู้ใช้งานแต่ละกลุ่ม โดยเน้นการออกแบบที่ใช้งานง่าย มีหลายภาษา รองรับออฟไลน์</p>	

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>และสามารถเชื่อมโยงกับระบบข้อมูลอื่น ๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการตัดสินใจในพื้นที่ความขัดแย้ง</p> <p>5. ขยายขอบเขตของแนวทางทางเทคนิค ควรขยายแนวทางทางเทคนิคให้ครอบคลุมประเด็นใหม่ เช่น มลพิษ ความหลากหลายทางชีวภาพ และผลกระทบทางทะเล โดยใช้แนวทางแบบโมดูลที่ปรับใช้ได้กับบริบทต่าง ๆ</p> <p>6. ส่งเสริมบทบาทของข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมในระบบการสันติภาพและฟื้นฟู ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมควรถูกบูรณาการในแผนฟื้นฟูหลังวิกฤต เช่น PDNA และ Recovery Compacts พร้อมทั้งทำงานร่วมกับองค์กรด้านสันติภาพ เพื่อแสดงบทบาทของข้อมูลสิ่งแวดล้อมในการลดความขัดแย้งและสนับสนุนการปฏิรูป</p> <p>7. ผนวกลมุมมองด้านความขัดแย้งและการเมืองในทุกขั้นตอน ควรเน้นการวิเคราะห์บริบททางเศรษฐกิจการเมืองในทุกขั้นตอนของโครงการ เพื่อออกแบบการมีส่วนร่วมอย่างเหมาะสม ลดความเสี่ยง และเสริมบทบาทของงานสิ่งแวดล้อมในการสร้างเสถียรภาพหลังความขัดแย้ง</p>	
<p>13. UNEP/EA. 7/18 Progress in the implementation of resolution 6/13 on effective and inclusive solutions for strengthening water policies to achieve sustainable development in the context of climate change, biodiversity loss, and pollution</p>	<p><u>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</u></p> <p>1. การยกระดับการจัดการระบบนิเวศน้ำ UNEP สนับสนุนประเทศสมาชิกในการประเมินตัวชี้วัด SDG 6.3.2, 6.5.1 และ 6.6.1 ผ่านการจัดทำรายงาน การจัดเวิร์กช็อป และให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคในหลายประเทศ เช่น กัมพูชา ลาว ปากีสถาน และยูกันดา เพื่อดำเนินการ IWRM และปรับปรุงการจัดการน้ำเสีย รวมถึงการเฝ้าระวังคุณภาพน้ำโดยใช้</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● นโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศไทยในปัจจุบัน มีการบูรณาการความรู้ทางวิทยาศาสตร์ควบคู่กับภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างครบถ้วน เพื่อส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน ท่ามกลางความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงและซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อแสดงความก้าวหน้าในการดำเนินการตามข้อมติ 6/13 ของ UNEA เกี่ยวกับการเสริมสร้างนโยบายน้ำอย่างมีประสิทธิภาพในบริบทของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความหลากหลายทางชีวภาพ และมลพิษ โดย UNEP ได้จัดสรรงบประมาณ 750,000 ดอลลาร์จากกองทุนสิ่งแวดล้อมเพื่อดำเนินงาน พร้อมทั้งเตรียมกำหนดลำดับความสำคัญเชิงยุทธศาสตร์ด้านน้ำให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระยะกลาง ปี 2026–2029 ซึ่งจะรายงานผ่านพอร์ทัล UNEA ภายใน มิ.ย. 2026</p>	<p>วิทยาศาสตร์ภาคประชาชน และขยายการดำเนินงานในหมู่เกาะแคริบเบียนด้วยแนวทางระบบนิเวศเป็นฐาน</p> <p>2. การเสริมสร้างความสอดคล้องภายใน UNEP มีการประสานงานภายในผ่านกลุ่มงานน้ำระหว่างหน่วยงาน การประชุมประจำและใช้เครื่องมือใหม่ เช่น ระบบติดตามและวางแผนร่วม เพื่อขับเคลื่อนการทำงานข้ามหน่วยงาน เสริมการบูรณาการ SDG 6 เข้ากับแผนพัฒนาระดับประเทศผ่านทีมสหประชาชาติในแต่ละประเทศ</p> <p>3. การมีส่วนร่วมในกลไกระดับสหประชาชาติและเวทีโลก UNEP มีบทบาทใน SWS, UN-Water และ COP ต่าง ๆ โดยเน้นย้ำบทบาทของสิ่งแวดล้อมในนโยบายด้านน้ำ ร่วมขับเคลื่อนการประชุมน้ำ UN 2026 และ Baku Dialogue ซึ่งนำไปสู่การรับรอง “ปฏิญญาด้านน้ำ” โดยกว่า 73 ประเทศ พร้อมส่งเสริมแนวคิดบูรณาการ WEF Nexus และสร้างความตระหนักผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เช่น วันทะเลสาบโลก และการจัดหลักสูตรออนไลน์</p> <p>4. การพัฒนาระบบข้อมูลและการติดตามความก้าวหน้า UNEP ได้พัฒนาแพลตฟอร์มข้อมูล เช่น Freshwater Ecosystem Explorer, SDG Water Quality Hub และ GEMStat โดยผนวกภูมิปัญญาท้องถิ่นในระบบการเฝ้าระวังสนับสนุนการวางแผนเชิงพื้นที่ด้วยเครื่องมือใหม่ ๆ เช่น ระบบ HDSS สำหรับลุ่มน้ำคองโก และเครื่องมือ nature-based solutions สำหรับเมือง รวมถึงระบบ Global Wetlands Watch เพื่อสนับสนุนการรายงานเชิงระบบนิเวศ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยได้จัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างความมั่นคงทางน้ำควบคู่กับการฟื้นฟูระบบนิเวศธรรมชาติ โดยนโยบายดังกล่าวไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำ เช่น เขื่อนและอ่างเก็บน้ำเท่านั้น แต่ยังเน้นการประยุกต์ใช้แนวทางการจัดการน้ำโดยใช้วิถีธรรมชาติเป็นฐาน (Nature-based Solutions) อาทิ การอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ การฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำ และการออกแบบระบบรองรับน้ำที่มีความยืดหยุ่น เพื่อช่วยลดความเสี่ยงจากน้ำท่วมและรักษาปริมาณน้ำในช่วงฤดูแล้งอย่างมีประสิทธิภาพ ● นอกจากนี้ นโยบายยังให้ความสำคัญกับการลดผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพ โดยคำนึงถึงการรักษาและฟื้นฟูระบบนิเวศในทุกกระบวนการจัดการน้ำ เช่น การอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศต้นน้ำและชายฝั่ง เพื่อช่วยในการกรองมลพิษและสร้างสมดุลทางธรรมชาติ รวมถึงส่งเสริมคุณภาพน้ำและความยั่งยืนของแหล่งน้ำในระยะยาว ● การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่น ได้รับการดำเนินการผ่านโครงการและเวิร์กช็อปต่าง ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพและแลกเปลี่ยนความรู้ ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการสร้างระบบบริหารจัดการน้ำที่มีความโปร่งใสและยืดหยุ่น

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>5. การส่งเสริมองค์ความรู้ท้องถิ่นและภูมิปัญญาพื้นเมือง</p> <p>UNEP สนับสนุนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการจัดการน้ำ ผ่านการประชุมระดับรัฐมนตรีในลาตินอเมริกาและแคริบเบียน และการเสนอ “โครงการฟื้นฟูระบบนิเวศน้ำจืด” ตลอดจนพัฒนาเอกสารนโยบายเพื่อส่งเสริมบทบาทเพศภาวะและธรรมาภิบาลน้ำในกระบวนการจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วมทั้งสังคม</p> <p><u>บทเรียนที่ได้รับ</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การดำเนินงานตามมติ 6/13 เปิดเผยถึงความท้าทายและโอกาสในการส่งเสริมธรรมาภิบาลทรัพยากรน้ำอย่างบูรณาการ โดยพบว่านโยบายด้านน้ำยังมีลักษณะแยกส่วน ทั้งในระดับภาคส่วนและระบบการจัดการ ซึ่งทำให้การจัดการทรัพยากรน้ำจืดที่เชื่อมโยงกับระบบนิเวศและประเด็นสภาพภูมิอากาศยังไม่ครอบคลุมและมีประสิทธิภาพเพียงพอ จำเป็นต้องเสริมหลักฐานเชิงวิทยาศาสตร์และบูรณาการระบบนิเวศน้ำจืดเข้ากับการวางนโยบายอย่างจริงจัง 2. ขณะเดียวกัน ความก้าวหน้าในการดำเนินการตามแนวทาง IWRM ของแต่ละประเทศยังไม่เท่ากัน จำเป็นต้องเพิ่มการสนับสนุนงบประมาณ การช่วยเหลือด้านเทคนิค และการเสริมศักยภาพของสถาบันต่าง ๆ เพื่อพัฒนาแผนปฏิบัติการที่เหมาะสมกับบริบทท้องถิ่นและลุ่มน้ำ และยังคงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการจัดการช่องว่างข้อมูล โดยเฉพาะในระดับระบบนิเวศ เช่น พื้นที่ชุ่มน้ำ ปากแม่น้ำ และชั้นหินอุ้มน้ำ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจที่มีฐานข้อมูลและหลักฐานรองรับ 	<p>สามารถปรับตัวต่อเหตุการณ์น้ำท่วมและภัยแล้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ทั้งนี้ ยังมีความท้าทายที่ต้องเผชิญ อาทิ การขาดแคลนข้อมูลและฐานข้อมูลด้านน้ำที่ครบถ้วน การจำกัดของงบประมาณและบุคลากรในระดับท้องถิ่น รวมถึงความขัดแย้งในการใช้ทรัพยากรน้ำระหว่างภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องได้รับการบริหารจัดการอย่างสมดุลและครอบคลุม ● โดยสรุป นโยบายและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศไทยในปัจจุบันสะท้อนถึงความพยายามที่จะบูรณาการเทคโนโลยีและแนวทางธรรมชาติ พร้อมทั้งส่งเสริมการรักษาคุณภาพชีวิตของประชาชนและความหลากหลายทางชีวภาพ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนในบริบทของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ทำหายอย่างต่อเนื่อง <p><u>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● นโยบายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศไทย สะท้อนถึงแนวทางการบูรณาการความรู้ทั้งจากวิทยาศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ท่ามกลางความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งสอดคล้องและสนับสนุนกรอบการดำเนินงานที่ UNEP และพันธมิตร

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>3. การมีส่วนร่วมของประเทศสมาชิกและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากหลายภาคส่วนมีบทบาทสำคัญต่อความสำเร็จของโครงการริเริ่มต่าง ๆ โดยเฉพาะเมื่อมีการออกแบบร่วมกันและขับเคลื่อนด้วยเจตจำนงทางการเมืองที่ชัดเจน ทั้งนี้ ยังพบว่ามีความต้องการเพิ่มขึ้นต่อการสนับสนุนจาก UNEP ในการแบ่งปันองค์ความรู้ การแลกเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่ดี และการสร้างแพลตฟอร์มถาวรที่สามารถสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ ภูมิภาค และภาคส่วนต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง</p> <p>4. นอกจากนี้ ยังมีกรอบความร่วมมือระดับโลกที่เกิดขึ้นใหม่ เช่น KMGBF, Freshwater Challenge และโครงการน้ำเสียโลก ซึ่งเป็นโอกาสสำคัญในการบูรณาการมิติของระบบนิเวศน้ำจืดเข้าสู่ยุทธศาสตร์ด้านสภาพภูมิอากาศ ความหลากหลายทางชีวภาพ และมลพิษอย่างเป็นระบบ</p> <p>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</p> <p>1. UNEA ควรรับทราบความก้าวหน้าของ UNEP และพันธมิตรในการดำเนินงานตามมติ 6/13 โดยเฉพาะการส่งเสริมธรรมาภิบาลทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ และการสนับสนุนการดำเนินงานตามแนวทาง IWRM ที่ยึดหลักระบบนิเวศ รวมถึงการมีส่วนร่วมในกลไกด้านน้ำของสหประชาชาติอย่างแข็งขัน</p> <p>2. ควรเชิญ UNEP แก้ไขช่องว่างองค์ความรู้เกี่ยวกับวงจรน้ำระดับโลก และสนับสนุนการบูรณาการประเด็นนี้ในนโยบายระดับประเทศ เพื่อเสริมความยืดหยุ่นของเศรษฐกิจและระบบนิเวศในการเผชิญกับวิกฤตน้ำทั่วโลก</p>	<p>ดำเนินการตามมติ 6/13 ของ UNEA ที่เน้นการยกระดับการจัดการระบบนิเวศน้ำและการส่งเสริมธรรมาภิบาลทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ทั้งนี้ นโยบายของประเทศไทยที่มุ่งเน้นการจัดการน้ำโดยใช้แนวทางธรรมชาติเป็นฐาน (Nature-based Solutions) รวมถึงการฟื้นฟูระบบนิเวศต้นน้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำ สอดคล้องกับความพยายามของ UNEP ที่สนับสนุนประเทศสมาชิกในการประเมินและเฝ้าระวังคุณภาพน้ำผ่านวิทยาศาสตร์ภาคประชาชน และการพัฒนาเครื่องมือการติดตามข้อมูลเชิงระบบนิเวศ ● การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนท้องถิ่นของประเทศไทย สอดคล้องกับบทเรียนที่ UNEP เน้นย้ำถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลายภาคส่วน เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่โปร่งใสและยืดหยุ่น ตลอดจนการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีระหว่างประเทศ ● อย่างไรก็ตาม ความท้าทายที่ประเทศไทยเผชิญ เช่น การขาดแคลนข้อมูลเชิงระบบนิเวศและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่ยังไม่ครอบคลุม สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ UNEP ที่เน้นการแก้ไขช่องว่างข้อมูลและการเสริมสร้างศักยภาพของสถาบัน

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>3. UNEA ควรเชิญชวนรัฐบาล ภาคเอกชน องค์กรการกุศล และพันธมิตรด้านการพัฒนา ให้ร่วมกันสนับสนุนประเทศสมาชิก และกลไกด้านน้ำของ UN ผ่านการบริจาคโดยสมัครใจ ความร่วมมือด้านเทคนิค และการระดมทรัพยากร เพื่ออุดหนุนว่างบประมาณจำนวน 20 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สำหรับการดำเนินการตามมติ 6/13 ให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรมและยั่งยืน</p>	<p>รวมถึงการระดมทรัพยากรและความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อบรรลุเป้าหมายการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน</p> <ul style="list-style-type: none"> • โดยสรุป การดำเนินงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศไทยภายใต้กรอบแนวทางของ UNEP และข้อมติ UNEA 6/13 มีความสอดคล้องและเสริมสร้างกัน ทั้งในแง่ของการประยุกต์ใช้วิถีธรรมชาติเป็นฐาน การส่งเสริมธรรมชาติบาลน้ำ และการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อรับมือกับความท้าทายด้านน้ำในบริบทของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน
<p>14. UNEP/EA. 7/19 Progress in the implementation of resolution 6/14 on strengthening international efforts to combat desertification and land degradation, restore degraded land, promote land conservation and sustainable land management, contribute to land degradation neutrality, and enhance drought resilience</p>	<p>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</p> <p>1. UNEP ดำเนินโครงการมากกว่า 70 โครงการใน 132 ประเทศ ด้วยงบประมาณรวมกว่า 400 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ครอบคลุมการฟื้นฟูพื้นที่เสื่อมโทรมหลายล้านเฮกตาร์ และมีผลกระทบต่อประชาชนหลายล้านคน โดยส่วนใหญ่ได้รับทุนจาก GEF และ LDCF นอกจากนี้ UNEP ยังสนับสนุนทางเทคนิคแก่ประเทศสมาชิก UNCCD เพื่อพัฒนารายงานระดับชาติ และร่วมพัฒนาระบบ PRAIS ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มมาตรฐานในการติดตามและประเมินผล</p> <p>2. นอกจากนี้ UNEP ยังส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีน้ำเสียอย่างปลอดภัยเพื่อลดการเสื่อมโทรมของดินและเพิ่มความ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • อนุสัญญา UNCCD มีกรอบการทำงานให้บรรลุเป้าหมายตามแผนปฏิบัติการในปี ค.ศ. 2018 - 2030 (The UNCCD 2018-2030 Strategic Framework) สอดคล้องกับ SDG 15 (15.3.1) ในการหลีกเลี่ยงผลกระทบจากการเป็นทะเลทราย ความเสื่อมโทรมของที่ดินและภัยแล้งจากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน กำหนดให้การพัฒนาจะต้องบรรลุตามเป้าหมายความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน (LDN) ภายในปี พ.ศ. 2573 ซึ่งแต่ละประเทศได้ขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแนวคิด LDN นอกจากนี้ COP 15 กำหนดให้ประเทศสมาชิกขับเคลื่อนแนวคิด

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>รายงานฉบับนี้กล่าวถึงความก้าวหน้าในการดำเนินการตามมติ 6/14 ของ UNEA ซึ่งมุ่งเน้นการแก้ปัญหาการเสื่อมโทรมของดิน การฟื้นฟูพื้นที่ที่เสื่อมโทรม การส่งเสริมการจัดการดินอย่างยั่งยืน การบรรลุความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน (Land Degradation Neutrality: LDN และการเสริมสร้างความยืดหยุ่นต่อภัยแล้ง โดย UNEP ได้รับมอบหมายให้ร่วมมือกับ UNCCD และองค์กรอื่น ๆ เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ขยายการเข้าถึงข้อมูล และระดมทรัพยากรสนับสนุนประเทศสมาชิกในการดำเนินการและติดตามความก้าวหน้า</p>	<p>ยืดหยุ่นต่อภัยแล้ง เช่น โครงการพื้นที่ชุ่มน้ำเทียมในอิรัก และยังคงดำเนินโครงการฟื้นฟูภูมิทัศน์ขนาดใหญ่ในแนว “Great Green Wall” ทั่วภูมิภาคซาฮารา โดยได้รับทุนจาก GEF กว่า 77.9 ล้านดอลลาร์ UNEP ยังมีบทบาทสำคัญในทศวรรษแห่งการฟื้นฟูระบบนิเวศ (2021–2030) โดยร่วมมือกับ FAO ขับเคลื่อนโครงการฟื้นฟูระบบนิเวศทั่วโลก เช่น โครงการ World Restoration Flagships ซึ่งเน้นการฟื้นฟูพื้นที่แห้งแล้งอย่างยั่งยืน</p> <p><u>บทเรียนที่ได้รับ</u></p> <p>แม้จะมีความก้าวหน้าในการดำเนินงาน แต่การขาดงบประมาณยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญ โดยเฉพาะในด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ การเข้าถึงข้อมูล และการลดช่องว่างของข้อมูลที่สำคัญต่อการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมของภาคเอกชน ชุมชนท้องถิ่น ประชาชนพื้นเมือง และการคำนึงถึงประเด็นด้านเพศ ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญของความสำเร็จ เนื่องจากกลุ่มเหล่านี้มีความรู้เฉพาะถิ่นและบทบาทสำคัญในการใช้ที่ดิน การฟื้นฟู และการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเสื่อมโทรมของดิน</p> <p><u>ข้อเสนอแนะสำหรับการดำเนินการโดย UNEA</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. UNEP จะดำเนินการต่อเนื่องในการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานระหว่างประเทศ ขยายการใช้เทคโนโลยีเพื่อติดตามข้อมูล เพิ่มการสนับสนุนทางเทคนิคแก่ประเทศสมาชิก และสำรวจแนวทางระดมทุนใหม่ โดยเฉพาะจากภาคเอกชน พร้อมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน 	<p>ความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน (LDN) เชื่อมโยงและบูรณาการกับ SDGs รวมทั้งสร้างกลไกการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพ</p> <ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกรมพัฒนาที่ดินได้จัดทำเป้าหมายตัวชี้วัดความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน (LDN) ระดับพื้นที่ เพื่อกำหนดมาตรการการจัดการดินเสื่อมโทรม จัดทำแนวทางการจัดการด้านความสมดุลของการใช้ที่ดิน และการประเมินตัวชี้วัดความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน (LDN) ในระดับพื้นที่เพื่อจัดทำรายงานตัวชี้วัดเป้าหมายการพัฒนาที่ดินที่ยั่งยืนของประเทศไทยตามแนวทางอนุสัญญา UNCCD ● ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการแก้ไขปัญหาค่าเสื่อมโทรมของที่ดิน โดยมุ่งเน้นการดูแลรักษา ปรับปรุง บำรุง ฟื้นฟูดิน เพื่อให้ทรัพยากรดินและที่ดินสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน โดยวางแผนการใช้ที่ดินในพื้นที่ทำการเกษตร ถิ่นเกษตรเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน ที่เน้นการทำเกษตรสมัยใหม่ การพัฒนาผลผลิตให้มีคุณภาพ ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์ การเกษตรผสมผสาน เพื่อให้สามารถผลิตอาหารได้หลากหลายมีคุณค่าทางโภชนาการ มีรายได้เลี้ยงครอบครัวอย่างเพียงพอ รวมทั้งมีการจัดทำเป้าหมายตัวชี้วัดความสมดุลของ

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>พื้นเมือง ชุมชนท้องถิ่น และคำนึงถึงความเท่าเทียมทางเพศในทุกกิจกรรม</p> <p>2. ขณะเดียวกัน UNEP ควรสนับสนุนให้ประเทศสมาชิก เสริมสร้างนโยบายและกฎหมายระดับชาติ ส่งเสริมการลงทุนใน โครงการการบูรณาการหลักการจัดการดินอย่างยั่งยืน (SLM) จัด สิทธิในที่ดินที่มั่นคงให้กับกลุ่มเปราะบาง ลงทุนในงานวิจัยและ นวัตกรรมที่เหมาะสมกับ</p>	<p>การจัดการทรัพยากรที่ดิน (LDN) เพื่อกำหนด มาตรการการจัดการดินเสื่อมโทรมในระดับพื้นที่ <u>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ ข้อมติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● UNEP นำเสนอภาพรวมการดำเนินโครงการ ของ UNEP ที่ครอบคลุมการฟื้นฟูพื้นที่เสื่อมโทรม หลายล้านเฮกตาร์ทั่วโลก พร้อมเน้นบทบาทของ เทคโนโลยี การสนับสนุนทางเทคนิค และการมีส่วนร่วม ของชุมชนท้องถิ่นและประชาชนพื้นเมืองในการ แก้ไขปัญหาดินเสื่อมโทรม ภายใต้กรอบอนุสัญญา UNCCD และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ขณะที่ ประเทศไทยนำแนวทางและมาตรฐานระดับโลก เหล่านั้นมาปรับใช้ในบริบทของประเทศไทย ผ่านการ วางแผนและจัดการทรัพยากรที่ดินโดยกรมพัฒนา ที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยเน้นการ กำหนดเป้าหมายตัวชี้วัดความสมดุลของการใช้ที่ดิน (LDN) การพัฒนาเกษตรสมัยใหม่ เกษตรอินทรีย์ และการเกษตรผสมผสาน เพื่อฟื้นฟูและรักษาคุณภาพดิน ให้สามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน
<p>15. UNEP/EA. 7/20 Progress in the implementation of resolution 6/15 on strengthening ocean efforts to tackle climate change, marine biodiversity loss and pollution</p>	<p><u>สรุปภาพรวมความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามข้อมติ</u></p> <p>1. การเสริมสร้าง RSCAPs</p> <p>อนุสัญญาทะเลภูมิภาคและแผนปฏิบัติการ (RSCAPs) เป็นกลไก สำคัญที่ช่วยเสริมธรรมาภิบาลทางทะเล สนับสนุนการจัดการ แบบบูรณาการ เช่น ICZM, MSP, EBM และการเปลี่ยนผ่านสู่</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยโดยกรมทรัพยากรทางทะเลและ ชายฝั่ง ได้เข้าร่วมการหารือถึงกิจกรรมการดำเนินงาน ภายใต้กรอบ COBSEA ตลอดปี 2568 ที่สำคัญ ดังนี้ (1) การประชุม The 1st Asian Regional Dialogue on Seagrass and Dugong Conservation จัดขึ้น

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
<p>สมาชิกสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติได้ออกมติที่ 6/15 เพื่อตอบสนองต่อหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่บ่งชี้ถึงการเสื่อมโทรมของระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งอย่างรวดเร็วจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มลพิษ และการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ มติเน้นย้ำความมุ่งมั่นต่อวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน ค.ศ. 2030 อนุสัญญากฎหมายทะเล UNCLOS และกรอบความหลากหลายทางชีวภาพ Kunming-Montreal (KM-GBF) โดยรายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อติดตามความคืบหน้าในการดำเนินการตามมติ โดยเสนอข้อเสนอแนะต่อผู้อำนวยการบริหารของ UNEP</p>	<p>เศรษฐกิจสีน้ำเงิน RSP ได้สนับสนุนเทคนิคแก่รัฐสมาชิก เพื่อดำเนินตาม KM-GBF เป้าหมาย 30x30 และข้อตกลง BBNJ รวมถึงการเจรจาสนธิสัญญาพลาสติก โดย RSCAPs ยังช่วยรับมือภัยคุกคามจากสภาพภูมิอากาศในประเทศเกาะขนาดเล็ก</p> <p>2. ตัวอย่างความก้าวหน้าในระดับภูมิภาค</p> <ul style="list-style-type: none"> • Abidjan: มุ่งเน้นการคุ้มครองทะเลแอดแลนติก ตะวันตกและลดมลพิษพลาสติก • NOWPAP: ดำเนินการแก้ปัญหาขยะทะเลและ eDNA ร่วมกับพันธมิตรวิทยาศาสตร์ • Cartagena: ฉลอง 25 ปีของพิธีสาร SPAW เพื่ออนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพทะเลในแคริบเบียน • Barcelona: สนับสนุนสมาชิกด้าน MPA และการติดตามมลพิษอย่างสอดคล้องกัน • COBSEA: เปิดตัวเครือข่าย MPA ในเอเชียตะวันออกเฉียงเพื่อเร่งเป้าหมาย KM-GBF • Nairobi: ผลักดันการให้สัตยาบันพิธีสารว่าด้วยมลพิษจากแหล่งบนบก และจัดทำนโยบาย MSP, MPA และข้อมูลมหาสมุทร <p>3. การสนับสนุนกรอบ KM-GBF</p> <p>RSP ดำเนินการประเมินความพร้อมของ 18 RSCAPs เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมาย KM-GBF โดยเน้นการพัฒนาเครื่องมือตัวชี้วัด และการเสริมสร้างขีดความสามารถ นอกจากนี้ ยังสนับสนุนการปรับปรุง NBSAPs และรายงานแห่งชาติ โดยรวมประเด็นความหลากหลายทางชีวภาพทะเลอย่างเป็นระบบ</p>	<p>ระหว่างวันที่ 20 – 21 กุมภาพันธ์ 2568 ณ กรุงเทพมหานคร โดยผู้แทน ทช. ร่วมกล่าวเปิด และเข้าร่วมการประชุมดังกล่าว (2) การประชุม Task Force on Strengthening of COBSEA ในเดือนเมษายน 2568 (online) และ In person ในเดือนสิงหาคม 2568 (3) การเยือนประเทศไทยของ Ms. Susan Gardner, Director of Ecosystems Division, UNEP ระหว่างวันที่ 15 – 18 มีนาคม 2568 เพื่อศึกษาพื้นที่ดำเนินโครงการ SCS SAP ของ ทช. ณ เกาะสีชัง จ.ชลบุรี (4) การสนับสนุนที่ตั้งของสำนักเลขาธิการ COBSEA ณ กรม ทช. ซึ่งประเด็นนี้ COBSEA อยู่ระหว่างการหารือกับ UNEP สำนักงานใหญ่ โดยจะแจ้งตอบ ทช. ภายในเดือนกุมภาพันธ์ 2568 (5) การดำเนินงานภายใต้กรอบด้านมลพิษทางทะเล ซึ่งรวมกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ ด้านการจัดการขยะทะเล เครื่องมือประมง การลดสารอาหาร (6) การดำเนินงานภายใต้กรอบระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง ซึ่งรวมถึงการดำเนินงานด้าน MPA, OECMs และการดำเนินกิจกรรมเกี่ยวกับการอนุรักษ์และการจัดการแหล่งที่อยู่อาศัย (ปะการัง หญ้าทะเล ป่าชายเลน) (7) ความก้าวหน้าในการดำเนินโครงการที่ขอรับการสนับสนุนจาก GEF (SCS SAP และ Nutrient Reduction) นอกจากนี้ ที่ประชุม ได้หารือการเข้าร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องและบทบาทของสำนัก</p>

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>4. SDG 14 และการประชุม UNOC3 UNEP สนับสนุนการบรรลุ SDG 14 ทั้งสามเป้าหมายหลัก (14.1, 14.2, 14.5) ผ่านบทบาทใน UNOC3 โดยผลักดันประเด็นการเงินนวัตกรรม เช่น One Ocean Financing Facility และ Ocean Investment Protocol เพื่อเพิ่มการลงทุนในเศรษฐกิจสีน้ำเงิน และการดำเนินแผนปฏิบัติการ 30x30</p> <p>5. การแก้ปัญหามลพิษ UNEP มีบทบาทนำในกระบวนการจัดทำสนธิสัญญาพลาสติกโลก และเปิดตัว Global Plastics Hub เพื่อสนับสนุนข้อมูลและทรัพยากรด้านเทคนิค นอกจากนี้ ยังดำเนินโครงการ GEF Circular Solutions และความร่วมมือกับภาคีเช่น NOWPAP, COBSEA, และ Abidjan เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการระดับชาติ รวมถึงแผนด้านไนโตรเจนที่ยั่งยืน</p> <p>6. การเป็นกรดของมหาสมุทร ภายใต้โครงการ ACP MEA3 UNEP ได้เปิดตัวแผนปฏิบัติการระดับภูมิภาคในมหาสมุทรอินเดียตะวันตก และทำงานร่วมกับ CCAC และ UNFCCC เพื่อใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ผลักดันนโยบาย โดยเน้นประเทศกำลังพัฒนาและประเทศหมู่เกาะขนาดเล็ก</p> <p>7. การจัดการระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่ง แนวทาง EBM, ICZM, และ MPAs มีบทบาทหลักในการเพิ่มความยืดหยุ่นของชายฝั่งต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ UNEP ริเริ่มโครงการ SIDS Ecosystem Restoration Flagship ในประเทศที่เปราะบาง พร้อมสนับสนุนกองทุน GFCR และ</p>	<p>เลขาธิการ COBSEA ในเวทีระหว่างประเทศ อื่นๆ อาทิ การประชุม Our Ocean Conference, UN Ocean Conference, และ INC 5.2 เป็นต้น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● สำหรับการสนับสนุนการดำเนินงานตามกรอบ KM-GBF สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านความหลากหลายทางชีวภาพระดับชาติ พ.ศ. 2566-2570 ซึ่งเป็นแผนหลักของประเทศไทยด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่มีการบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำขึ้นเพื่อดำเนินงานตามพันธกรณีของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพในมาตรา 6 ที่กำหนดให้ภาคีดำเนินการจัดทำกลยุทธ์หรือแผนระดับชาติ เพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน โดยนำกรอบงานคุณหมิง-มอนทรีออลว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพของโลก (KM-GBF) ที่ได้รับความเห็นชอบ จากสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ สมัยที่ 15 มาถ่ายทอดเป็นแผนและเป้าหมายในระดับประเทศเพื่อร่วมมือกับประชาคมโลกในการหยุดยั้งการสูญเสียและฟื้นฟูความหลากหลายทางชีวภาพของไทย ● สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมการ

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>โครงการระดับชาติ เช่น Go Blue Kenya โดยใช้แนวทาง "จากภูเขาสู่ทะเล"</p> <p>8. ระบบเตือนภัยล่วงหน้า (EW4ALL) UNEP ดำเนินโครงการ CIEWS โดยใช้เงินทุนจาก GCF และ SOFF เพื่อพัฒนาระบบเตือนภัยและข้อมูลภูมิอากาศ โดยมี 6 ประเทศหมู่เกาะได้รับประโยชน์ รวมถึงมีความร่วมมือกับระบบติดตามมหาสมุทรระดับโลก เช่น GOOS และ GEMS Ocean เพื่อพัฒนาแนวทางวางแผนใช้ประโยชน์ทางทะเลในพื้นที่เฉพาะ</p> <p>9. การสร้างการรับรู้ต่ออนุสัญญา BBNJ UNEP ส่งเสริมความเข้าใจและการให้สัตยาบันอนุสัญญา BBNJ ผ่านกิจกรรมเสริมสร้างขีดความสามารถ การอบรมระดับภูมิภาค และการให้ทุนสนับสนุนประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้โครงการ GEF-IW และความร่วมมือกับ FAO และ UNDP</p> <p>บทเรียนที่ได้รับ</p> <ol style="list-style-type: none"> การบูรณาการเครื่องมือกำกับดูแลมหาสมุทรในแผนพัฒนาระดับชาติ ยังต้องเข้มแข็งขึ้น และจำเป็นต้องมีงบประมาณเพิ่มเติมสนับสนุน โดยเฉพาะภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนข้อที่ 14 (SDG14) ซึ่งได้รับเงินทุนสนับสนุนต่ำที่สุด แถลงการณ์จากการประชุมมหาสมุทรโลกครั้งที่ 3 (UNOC3) เน้นความสำคัญของการอนุรักษ์และการกำกับดูแลมหาสมุทรแบบบูรณาการ รวมถึงการจัดหาเงินทุนอย่างยั่งยืน เช่น โครงการ One Ocean Finance Facility เพื่อสนับสนุน 	<p>เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม ร่วมกับ GIZ จัดทำโครงการ โครงการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความหลากหลายชีวภาพทางทะเลและชายฝั่ง (Climate, Coastal and Marine Biodiversity: CCMB) (ดำเนินการระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 – 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2570) เพื่อสนับสนุนประเทศไทยให้มีความก้าวหน้าในการสร้างภูมิทัศน์และความสามารถในการฟื้นตัวจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำ รวมทั้งทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งได้รับการคุ้มครองและมีการบริหารจัดการที่ดีขึ้นเพื่อความยั่งยืนด้านการท่องเที่ยวและคุณภาพชีวิตของชุมชนชายฝั่งและการพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว โครงการ CCMB มุ่งเน้นการดำเนินงานด้านนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเงินเพื่อสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์ความหลากหลายชีวภาพทางทะเลและชายฝั่ง รวมถึงการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ทำงานผ่านเครื่องมือเชิงพื้นที่ที่หลากหลาย เช่น พื้นที่คุ้มครองทางทะเล พื้นที่ที่มีมาตรการคุ้มครองอื่นที่มีประสิทธิภาพ พื้นที่ที่มีความสำคัญเชิงนิเวศหรือชีววิทยา และอื่น ๆ</p>

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
	<p>การขยายผลการดำเนินงานในอนุสัญญาทะเลภูมิภาคและแผนปฏิบัติการต่างๆ</p> <p>3. ความท้าทายจากความแตกต่างในความพร้อมและความมุ่งมั่นทางการเมืองของแต่ละประเทศ ทำให้ความก้าวหน้าระดับภูมิภาคไม่สม่ำเสมอ จำเป็นต้องใช้แนวทางสนับสนุนแบบเฉพาะเจาะจงในแต่ละประเทศ</p> <p>4. การให้สัตยาบันและนำกรอบการดำเนินงานระดับโลกใหม่ๆ มาใช้ เช่น ข้อตกลง BBNJ และสนธิสัญญาการจัดการมลพิษพลาสติก เป็นโอกาสสำคัญในการประสานงานการกำกับดูแลระดับโลก ภูมิภาค และระดับชาติ โดย UNEP และอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ UNEP เป็นเจ้าภาพ สามารถสนับสนุนประเทศสมาชิกด้วยเครื่องมือทางกฎหมาย สถาบันและเทคนิคเพื่อดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง (ทช.) ร่วมกับธนาคารโลก (World Bank) เพื่อดำเนินการศึกษาและความร่วมมือเกี่ยวกับ Innovative Blue Financing for Integrated Seascape Management ซึ่งประเทศไทยได้รับเงินสนับสนุนมูลค่า 510,000 ดอลลาร์สหรัฐฯ จากกองทุน PROBLUE Multi - Donor Trust Fund (PROBLUE) ของธนาคารโลก รวมถึงการจัดทำกรอบ Marine Spatial Planning ของประเทศและแนวทางการแก้ไขปัญหา และความเป็นไปได้ในการระดมเงินทุนเพื่อแก้ไขปัญหาในการจัดการทรัพยากรชายฝั่งทะเล ผ่านกลไกการลงทุนในรูปแบบของพันธบัตรสีฟ้า (Blue Bonds) เพื่อนำไปสู่การจัดการทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลต่างๆ อย่างเป็นระบบ การแก้ไขปัญหาการรุกล้ำของน้ำเค็ม และการกัดเซาะชายฝั่งทะเลของประเทศอย่างยั่งยืนต่อไป ● คณะผู้แทนไทยได้เข้าร่วมการประชุม UNOC3 และร่วมกล่าวถ้อยแถลงในนามประเทศไทย และประกาศคำมั่นโดยสมัครใจ (Voluntary commitments) ในนามประเทศไทย 2 ประเด็น ได้แก่ (1) การส่งเสริมการอนุรักษ์และการจัดการระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งอย่างยั่งยืน โดยได้เน้นย้ำถึงจุดยืนในการขยายและเพิ่มความหลากหลายของพื้นที่คุ้มครองและอนุรักษ์ทางทะเลทั้งในรูปแบบ

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<p>พื้นที่คุ้มครองทางทะเลและพื้นที่อนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพนอกเขตพื้นที่คุ้มครอง (Other Effective Conservation Measures: OECMs) การจัดทำแผนการใช้ประโยชน์พื้นที่ทางทะเล เสริมสร้างระบบการติดตาม ตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมาย และส่งเสริม การฟื้นฟูระบบนิเวศและการฟื้นคืนสภาพธรรมชาติในพื้นที่เสื่อมโทรม รวมถึงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง และ (2) การเร่งดำเนินการเพื่อลดมลพิษทางทะเล: นวัตกรรมในการแก้ปัญหาและความพยายามร่วมกัน ซึ่งเป็นการแสดงเจตนากรณีในการแก้ปัญหามลพิษทางทะเลที่เกิดจากกิจกรรมบนพื้นดิน (Land - based pollution) โดยอาศัยเทคโนโลยีและการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน อาทิ ลดการปล่อยน้ำเสีย ลดมลพิษจากธาตุอาหารลดขยะทะเล เป็นต้น</p> <p><u>สรุปความเชื่อมโยงการดำเนินงานของไทยภายใต้ข้อมติ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในฐานะหนึ่งในประเทศสมาชิกที่ช่วยขับเคลื่อนกรอบการดำเนินงานของอนุสัญญาทะเลภูมิภาคและแผนปฏิบัติการ (RSCAPs) ภายใต้การสนับสนุนของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ให้มีความก้าวหน้าอย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะผ่านกลไก COBSEA ซึ่งประเทศไทยมีความเชื่อมโยงและมี

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<p>บทบาทในเชิงยุทธศาสตร์หลายมิติ ทั้งในด้านนโยบาย การประสานความร่วมมือระดับภูมิภาค การดำเนินงานภาคสนาม ตลอดจนการผลักดันแนวทางใหม่ ๆ ในระดับสากล</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ประเทศไทยได้นำกรอบนโยบายระดับโลก อาทิ กรอบงานคุณหมิง-มอนทรีออลว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (KM-GBF) เป้าหมาย 30x30 ข้อตกลง BBNJ ตลอดจนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 14 (SDG 14) มาปรับใช้ภายในประเทศ ผ่านการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านความหลากหลายทางชีวภาพแห่งชาติ และแผนฟื้นฟูระบบนิเวศทางทะเล เช่น พื้นที่คุ้มครองทางทะเล (MPA) และมาตรการอนุรักษ์อื่นที่มีประสิทธิภาพ (OECMs) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความตั้งใจในการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศอย่างจริงจัง และสอดคล้องกับแนวทางของ RSCAPs ที่เน้นการบูรณาการแนวทาง ICZM, MSP และ EBM เพื่อจัดการพื้นที่ชายฝั่งทะเลอย่างยั่งยืน ● นอกจากนี้ ประเทศไทยยังแสดงให้เห็นถึงความเป็นผู้นำในด้านนวัตกรรมทางการเงินเพื่อทะเล ผ่านความร่วมมือกับธนาคารโลกในการศึกษาและพัฒนากลไก Blue Bonds และการวางกรอบการใช้พื้นที่ทางทะเล (Marine Spatial Planning) ซึ่งเป็นกลไกสำคัญตามแนวทาง One Ocean Financing

ภารกิจที่ UNEP ได้รับมอบภายใต้แต่ละข้อมติ	ความก้าวหน้าการดำเนินการของ UNEP	การดำเนินงานของไทย
		<p>Facility และ Ocean Investment Protocol ที่ UNEP กำลังผลักดันในระดับโลก</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ในด้านการจัดการมลพิษทางทะเล ประเทศไทยได้เข้าร่วมการประชุมเจรจาสนธิสัญญาพลาสติก (INC) และขับเคลื่อนการลดขยะทะเล การจัดการเครื่องมือประมง และการลดมลพิษจากแหล่งบนบก ซึ่งสอดคล้องโดยตรงกับความเคลื่อนไหวของ UNEP ที่มีบทบาทนำในการจัดตั้ง Global Plastics Hub และการดำเนินโครงการด้านเศรษฐกิจหมุนเวียนเพื่อจัดการมลพิษในระดับภูมิภาค ● ประเทศไทยยังมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับอนุสัญญาฉบับใหม่ว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพนอกเขตอำนาจรัฐ (BBNJ) โดยส่งเจ้าหน้าที่เข้าร่วมการอบรมระดับภูมิภาค และมีบทบาทเชิงนโยบายในการผลักดันการให้สัตยาบันและการถ่ายทอดกรอบอนุสัญญาสู่ระดับปฏิบัติ